

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 34 • oktober 2012 • letnik X • ISSN-1581-7156

*Prostovoljke DU Beltinci,
prejemnice priznanj ZDUS*

*Župan dr. Gomboši in vodja projekta Iztok Jerebic sta skupaj z
malčki beltinskega vrtca prerezala trak in trim stezo predala namenu*

*Vsebinsko bogat Dan brez avtomobila je že
tradicionalno potekal pred občinsko stavbo*

*Pet let delovanja KD Marko smo
obeležili svečano in družabno*

*Kmečka tržnica v beltinskem parku ponuja
izdelke domačih pridelovalcev in kmetovalcev*

*Predstavniki KS Lipa in KS Lipovci na Svetovnem festivalu praženega
krompirja v Mariboru predstavili tudi langaš in Lüplenski čips*

Drage občanke, spoštovani občani!

V teh prekrasnih jesenskih dneh, ko nas narava obdaruje z darovi za opravljeno delo na poljih in vrtovih, se naši otroci v vrtcih in šolah že pošteno potijo in nabirajo znanje in izkušnje za svoje nadaljnje življenjske izzive. Teh pa nikoli ne zmanjka pri vodenju občine. Ravno v teh dneh mineva že skoraj dve leti, odkar ste meni in sedanji garnituri Občinskega sveta naše občine zaupali veliko odgovornost, da vodimo našo občino. Moram priznati, da sem osebno v tem obdobju spoznal, da je služiti občankam in občanom ne samo zelo odgovorno delo, ampak je mnogokrat tudi zelo naporno. Kljub temu pa človeka, ki ima ta privilegij, vsak nov korak na poti v lepo in boljšo prihodnost naše občine obogati z dodatno energijo in mu da novega zagona, da z ekipo sodelavcev opravlja eno najbolj pomembnih služb, da ima možnost in odgovornost, da s svojim delom prispeva k boljši prihodnosti za vse. Za to priložnost se vam še enkrat iskreno zahvaljujem in vas prosim, da nam na tej naši poti še naprej pomagate. Vsi ste s svojimi idejami in predlogi dobrodošli, da skupaj pripeljemo našo občino med razvitejše občine v Pomurju. To je naš cilj do konca mandata in trdno sem prepričan, da nam ga z vašo pomočjo lahko uspe doseči.

V teh, za našo državo zelo pomembnih reformnih časih, je ravno sodelovanje in povezovanje tisto, kar je potrebno, da bomo lažje uspešno izvedli prepotrebne reforme in sebi ter našim otrokom zagotovili okolje, kjer bodo lahko uspešno uresničevali svoje ideje in življenjske ideale. V teh trenutkih moramo vsi skupaj pokazati enotnost in zavedanje, da smo sposobni velikih dejanj in skupnih poti, ne poti razdvajanja in deljenja na prvo in drugo razredne. Pri našem delovanju za prihodnost naše občine smo pred kratkim skupaj z Občinskih svetom pokazali, da znamo v trenutkih, ko se odloča o pomembnih rečeh za prihodnost naše občine, strniti vrste in združiti vso znanje in izkušnje, da sprejmemo pomembne

odločitve. Tako je občina dobila nov, po mojem prepričanju dober Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč in o podlagah za odmero komunalnega prispevka za komunalno opremo. Vsem svetnikom in ostalim, ki so sodelovali pri pripravi tega odloka, se najlepše zahvaljujem, saj smo s tem omogočili občanom, da imamo v bodoče možnost fleksibilnega plačila komunalnega prispevka ter da so vlagatelji v infrastrukturo, ki je pomembna iz vidika kakovosti življenja v občini in služi izvajanju javnih gospodarskih dejavnosti, oproščeni plačila komunalnega prispevka. Na ta način jih želimo vzpodbujati za investicije v naši občini. Tako smo pokazali, da smo skupaj sposobni urediti marsikatero pomembno področje. Le spoštovanje, sodelovanje in povezovanje je tisto, kar je pri tem potrebno. Da znamo prisluhniti sočloveku, da mu

zaupamo in da skupaj najdemo rešitve. To so lastnosti, ki bi si jih želeli tudi pri našem novem predsedniku domovine. Upajmo, da bomo dobili predsednika, ki bo podpiral potrebne reforme, ki nas bo povezoval, razumel in uspešno vodil skozi izzive prihodnosti. Zato so volitve priložnost, da tudi mi prispevamo svoj glas tistemu kandidatu, ki bo prispeval k temu, da bo Slovenija dom povezanih in enakopravnih Slovencev in Slovenek. Udeležimo se jih v čim večjem številu.

V teh prijetnih jesenskih dneh želim vsem učencem, dijakom in študentom čim več dobrih ocen v šoli in na fakultetah, čim več pečenih kostanjev, dobro letino, sladkega mošta, osebnega zadovoljstva in uspehov na vseh področjih.

Vaš župan, dr. Matej Gomboši

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža stališča uredniškega odbora glasila.

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica)
Genovefa VIRAG (namestnica odg. urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VEREŠ

zbiranje materiala:

Lilijana ŽIŽEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Sandra KAVAŠ (naslovnica), Arhiv Občine Beltinci, Arhiv ZTK Beltinci,
Jože ŠÖMEN, Cvetka RENGEÖ, Teja ŽIŽEK, Jasmina LEBAR, Michael Kottas

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

CM grafično oblikovanje, Matej Cvetko s.p.

tisk:

Tiskarna S-tisk, d.o.o.

oktober 2012

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci,
Mladinska 2, 9231 Beltinci,
02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci

Jesenske megle so našo že tako romantično pokrajino ob Muri odele v tančico skrivnostnosti, dnevi so postali nekam utesnjeni kratki in prazniki, ki so pred nami, nas opominjajo, da se je jesen že začela spogledovati z zimo.

Dan reformacije, ki ga praznujemo 31. oktobra, ni le praznik evangeličanov, temveč vseh napredno mislečih državljanek in državljanov naše domovine. Luthrova zahteva, naj vsak vernik bere Sveto pismo v svojem maternem jeziku, je pomembno vplivala na razvoj književnosti in ljudskih jezikov in ravno v obdobju reformacije smo s Trubarjevim Katekizmom dobili tudi prvo knjigo v slovenskem jeziku in prvo slovensko tiskano knjigo nasploh. In ravno materni jezik, v katerem so po reformaciji nastala vrhunska literarna dela, nas je kot narod ohranil pri življenju v najrazličnejših družbenopolitičnih tvorbah, v katerih so naši predniki prebivali skozi zgodovino. Zato je prav, da se na ta dan spomnimo tistih, ki so nam dali vzor, kako stati in obstati.

1. november kot dan spomina na mrtve v krščanskem svetu obeležujemo že dolga stoletja, podedovali pa smo ga od svojih poganskih korenin, ko je bil ves čas zimskega sončnega obrata čas mrtvih. Nekoč so ob tem prazniku predvsem molili za duše umrlih, danes pa se je spomin na naše pokojne malodane sprevrgel v neokusno tekmo krašenja grobov in onesnaževanje okolja s plastičnimi svečami. Bojim se, da bo tako tudi letos, kljub vse hujši eksistencialni stiski in splošnemu pomanjkanju.

Sama bom prižgala svečo pod križem beltinskega pokopališča in se na ta dan, kot tudi mnoge druge dni v duhu spomnila vseh dragih ljudi, ki so zapustili ta svet, a ne mojega srca.

In kakšno branje se vam obeta v pričujoči številki Malega rjitarja? Vabim vas, da ga prelistate in sami ugotovite, ali smo z novo dinamiko izhajanja postali aktualnejši in pestrejši. Začetna zaskrbljenost uredništva, da bo za naše dopisnike tempo prehiter je sicer že splahnela, saj vedno večja večina prispevkov prihaja pravočasno in mnogi so tudi pravilno opremljeni. V uredništvu smo posebej veseli, da poleg stalnih rubrik prejemamo tudi vedno več prispevkov posameznikov, ki so spoznali, da jim Mali rjitar omogoča izražanje svojih pogledov na svet in družbo,

v kateri živimo kakor tudi sporočanje pozitivnih misli svojim sokrajanom in celotnemu bralstvu Malega rjitarja. Tako smo za pričujočo 34. številko dobili dopisnika tudi iz francoskega Nancyja, ki nam obeta še številne zanimive zgodbe.

Ponovno pa apeliramo na predstavnike krajevnih skupnosti in društev, da se opogumijo in svoje sokrajanke in sokrajane obveščajo o tekočem dogajanju na ravni posamezne krajevne skupnosti naše občine.

Prispevke za naslednjo številko Malega rjitarja, ki predvidoma izide 21. decembra, sprejemamo do petka, **7. decembra 2012 v elektronski obliki** (največ 3500 znakov brez presledkov) ter s **komentiranimi fotografijami** (minimalno 1500K, besedilo pod fotografijo in navedba avtorja) v ustreznem formatu.

Želimo vam, da novembrske dni preživite čim prijetneje, podajte se v naravo, tudi po krasni novi trim stezi ob Črncu in Doblju. S hvaležnostjo uživajte darove narave in naj vam Sveti Martin blagoslovi celoletni trud.

Za uredniški odbor
Vaša urednica

Simona Cizar

Kmečka tržnica zaživela tudi v Občini Beltinci!

V Občini Beltinci smo imeli že nekaj časa željo in tudi interes občanov in občank je bil izražen, da bi odprli v Beltincih t.i. KMEČKO TRŽNICO.

Na njej bi lahko kmetovalci in drugi pridelovalci prodajali svoje pridelke, kot tudi cvetje, zelišča, gobe, sadje, zelenjavo, kruh, pekarske izdelke ter izdelke domače obrti.

Tržnica je »svoja vrata odprla« v soboto, 08. septembra 2012, in je obratovala v dopoldanskem času od 08.00 do 12.00 ure pri gradu v Beltincih. Odslej bo odprta vsako soboto.

Na stojnicah so svoje izdelke ponujali domači pridelovalci in kmetovalci, ki so bili ob koncu »delovnega dne« zadovoljni s prodajo, kupci pa z nakupom.

V Občini Beltinci želimo prodajo domačih izdelkov še bolj približati občanom in občankam ter tako tudi domačinom omogočiti prodajo pristne, domače, zdrave hrane in izdelkov.

Nič ni boljšega kot je domača zele-

njava, domač svež kruh, domač med, domača zelišča.

Vabimo kupce, da nas obiščejo v prijetnem ambientu našega beltinskega parka in se prepričajo o kvalitetni in dobri ponudbi.

Prav tako vabimo tudi ostale pridelovalce v občini, da se nam pridružijo in ponudijo svoje pridelke in izdelke.

Liljana Žižek

Prvi tržni dan Kmečke tržnice v beltinskem parku

Svetovni dan miru obeležili tudi v Občini Beltinci

*»Ne daj se premagati hudemu,
temveč premaguj hudo z dobrim!«
(Rim 12,21)*

V petek, 21.09.2012, smo v Občini Beltinci na svojstven način obeležili Svetovni dan miru.

Ob 11.00 smo se zbrali pred občinsko stavbo, od koder smo se odpravili na stičišče ulic pred parkom ob cerkvi in zasadili drevo. Poimenovali smo ga kar DREVO MIRU in bo odslej krasilo našo okolico, hkrati pa spominjalo na ta lep dogodek.

»Mir v svetu je odvisen od miru v srcih posameznikov«, je nekoč zapisal Dalai Lama.

V občini Beltinci smo Svetovni dan miru obeležili tudi z zasaditvijo drevesa miru, ki jo je opravil občinski svetnik Matej Zavec skupaj s soorganizatorji dogodka

Robert de Lamennais pa pravi, da je mir sad ljubezni, kajti da bi živeli v miru, je treba prenesti veliko stvari. V srcu moramo torej imeti v prvi vrsti veliko ljubezni in to tiste nesebične, čiste in brezpogojne. Kajti če bo ljubezen nevoščljiva, naduta, neiskrena in samovšečna, miru ne bo na tem svetu. Glede na to, da se v človeški duši vedno prepleta dobra in slaba volja, da ima človek tako lepe kot tudi manj lepe trenutke, težave in tegobe, pa vendar bi moralo prevladati sočutje, radost in spoštovanje do sočloveka, narave, vseh živih bitij. Vsa dobra dela, ki jih bomo naredili danes, sedaj - zase in za druge, bodo obrodila sadove tistega pravega

in večnega miru. Strpnost v duši in srcu vseh nas naj bo glavno vodilo, ko bomo sprejemali raznorazne take ali drugačne odločitve v svojem življenju. Seveda se zavedamo, da nas le nekaj ne more spremeniti sveta.

Vsi skupaj bi si morali prizadevati, da bi se mir, kot je bil nekoč, ko človek še orožja za ubijanje ni poznal, spet vzpostavil na tem lepem planetu. Če ni miru, ne trpi le človek, ampak tudi naš planet.

V upanju, da bo trpljenja, vojn, izsiljevanja, sovraštva na tem svetu čim manj, smo zasadili drevo miru. Tako kot bo raslo to drevo, rastimo v srcih

tudi mi in se trudimo za mir, tako na domačih tleh, kot tudi v svetu. Ptice, ki so ob zasaditvi poletele v nebo, so bile glasnice in prosilke večnega miru za vse ljudi sveta.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste prisostvovali slovesnosti, kot tudi Društvu za male živali Beltinci, ki je pripeljalo svoje golobčke, da so na svojstven in edinstven način zaznamovali tako svetovni dan miru, kot tudi naše duše.

Hvala vsem in naj bo MIR V VAŠIH SRCIH VEDNO Z VAMI!

Lilijana Žižek

Občina Beltinci je na poseben način obeležila »dan brez avtomobila«

Med 16. in 22. septembrom 2012 je potekal Evropski teden mobilnosti, v okviru katerega sta Občina Beltinci in Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu obeležila »DAN BREZ AVTOMOBILA« pod sloganom »Ulice otrokom« in »SVETOVNI DAN MIRU«.

Prireditev je potekala v petek, 21. septembra 2012, med 8.00 in 14.00 uro pred občinsko stavbo, kjer so se zvrstile številne aktivnosti. Ta dan so otroci iz vrtcev v občini, kot tudi učenci OŠ Beltinci, prišli v šolo peš ali s kolesom.

Prav tako so se peš odpravili na svoja delovna mesta tudi zaposleni v občinski upravi Občine Beltinci. Pred občinsko stavbo so otroci risali s kredami po cestišču, na dveh improviziranih poligonih so se izvajale spretnostne vožnje s kolesi, predstavljala so se društva, ki delujejo v okviru občine.

Obiskovalci, kot tudi udeleženci - otroci in osnovnošolci - so bili deležni zdravega zajtrka (kruh z medom, jabolko, pijača, kruh z domačo zaseko, paprika, voda in sokovi).

Vsak od obiskovalcev pa se je lahko po naših ulicah zapeljal tudi z našima dvema električnima kolesoma ter z

zanimivim gokartom, ki so nam ga posodili v Španik centru Murska Sobota: zahvala velja gospodu Boštjanu Kočarju, direktorju. Predstavnica Zavoda za zdravstveno varstvo, gospa Ema Mesarič, je izvajala test hoje in obiskovalcem izmerila srčni pritisk.

Predstavniki Civilne zaščite in Gasilske zveze Beltinci so prikazovali reševanje, možen pa je bil tudi ogled notranjosti gasilskega vozila. Društvo Dimek je popestrilo našo prireditev, saj

so se udeležili dogodka s svojimi stariimi kolesi, kar je bilo še posebej zanimivo najmlajšim.

Učenci višjih razredov so se tega dne odpravili s kolesi proti Gančanom in Melincem, kjer so jih ob prihodu na cilj krajani tudi počakali in sprejeli.

Za sodelovanje tega dne se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali, da je prireditev uspela, in sicer: Svetu

Na improviziranih poligonih so se otroci preizkušali v spretnostni vožnji s kolesi

za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki je bil skupaj z Občino Beltinci organizator prireditve, OŠ Beltinci, Vrtcu Beltinci, Zavodu za zdravstveno varstvo MS, društvu Dimek, ZTK Beltinci, Čebelarskemu društvu Beltinci,

Turističnemu društvu Beltinci, Domu Janka Škrabana, Gasilski zvezi Beltinci, CZ Občine Beltinci, Rdečemu križu OO Občine Beltinci, Rdečemu križu Murska Sobota, Zavodu za zdravstveno varstvo Murska Sobota, Tim mlinu Beltinci,

Društvu za male živali Beltinci, Policiji Murska Sobota, Španik centru Murska Sobota, predstavnikom zavarovalnic Triglav, Adriatica & Slovenica, Maribor.

Lilijana Žižek

Občina Beltinci ima novo pridobitev: Trim stezo ob Črncu in Doblju

V Občini Beltinci so 25. septembra 2012 slavnostno otvorili trim stezo ob Črncu in Doblju, dolgo 3.200 metrov in široko 1,5 metra. Gre za veliko pridobitev, saj bodo na ta način občane še dodatno spodbudili k zdravemu življenjskemu slogu, s poudarkom na rekreaciji, povečanju kreativnega preživljanja prostega časa prebivalcev vseh starosti in skupin, hkrati pa se je s tem izboljšala infrastruktura in dostop do rekreativnih površin. Projekt je sofinanciran iz Javnega poziva za načrt izvedbenih projektov Lokalne akcijske skupine LAS pod naslovom Pri dobrih ljudeh za območje partnerskih občin Beltinci, Črenšovci, Dobrovnik, Kobilje, Lendava, Odranci Turnišče in Velika Polana.

Ob progi se nahajajo tri klopi s koši za smeti ter označevalne table z oznako poti. Proga poteka od konca naselja pri čistilni napravi in naprej do sotočja Črnca in Doblja, kjer zavije ob Doblju do mostu ceste Beltinci - G. Bistrica.

Vrednost projekta je dobrih 22.000 EUR, od katerih je 15.719 EUR pridobljenih iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, slabih 6.500 EUR pa so prispevali Občina Beltinci in partnerja v projektu Zavod za turizem in kulturo Beltinci in Judo klub klima center Tratnjek Beltinci. Najvišji strošek so predstavljala gradbena dela, ki znašajo 17.500 EUR, ostali stroški pa so bili za klopi, koše, označevalne table, zloženko, projekt in nadzor ter izvedbo delavnice.

V okviru otvoritve je potekala tudi delavnica, na kateri so predstavili pomen rekreacije za zdrav način življenja in še Cooperjev test, kjer je vsak lahko preizkusil svojo pripravljenost in je potem na podlagi rezultata dobil podatek o svoji telesni zmogljivosti. »Tako želimo

osvestiti in spodbuditi občane h gibanju in zdravemu načinu preživljanja prostega časa. Steza bo uporabna vse leto za sprehode, tek, kolesarjenje, ob ugodnih snežnih razmerah pa bomo uredili stezo za tek na smučeh,« je poudaril Iztok Jerebic, vodja projekta.

»Sožitje telesa, duha in narave lahko začnemo iskati tudi na tej naši novi pridobitvi. Sprehodite se, tecite, kolesarite, prisluhnite pticam, šumenju vetra, vonju trave in pogledu v daljave, ki jih nudi ravnica. Posedite na klopcah, pogovorite se z mimoidočimi, pojdite v sosednjo vas naprej ob Črncu in odmislite čas, kajti med zelenjem ni ure. Ko se vračate, razmišljajte, kako vas prijetna utrujenost ponovno vabi na klepet s samim seboj in z drugimi, prijatelji ali vnuki. Ponavljanja določene aktivnosti peljejo v navade, navade pa so sestavni del življenja. Od nas samih pa je odvisno, če so le te pozitivne ali negativne. Pred nami je nova pot, potka. Pot je zmeraj peljala na poti in poti so nas vedno

odpeljale na ceste v širni svet do naših končnih ciljev«, še dodaja Jerebic.

Sosednja Občina Odranci je vzporedno z Občino Beltinci iz iztega javnega poziva zgradila stezo ob Črncu na svojem bregu Črnca, z brvjo pa so se steze tudi simbolično povezale in dale projektu širši pomen.

V naslednjem letu pa bodo skupaj z Občino Odranci sanirali strugo potoka Črnca od čistilne naprave Beltinci do naselja Odranci in tako postavili začetne pogoje za revitalizacijo potoka, ki je bil v tem delu zaradi čistilne naprave žal onesnažen. Projekt je bil odobren na letošnjem javnem pozivu LAS pri dobrih ljudeh.

Ob stezi bodo v prihodnje postavljene tudi trim orodja za vadbo. Nadaljevala pa se bo ob potoku Doblju do parka, kjer se bo sklenila. Njena celotna dolžina bo 8 km.

Iztok Jerebic

Novo pridobitev so z velikim navdušenjem preizkusili tudi naši najmlajši

Devetnajsta redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci

Dne 28.09.2012 je bila izvedena 19. redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci.

Predlagani dnevni red je vseboval 11 točk. Po uvodni predstavitvi točk dnevnega reda je bila sprejeta sprememba vrstnega reda ene od točk dnevnega reda.

Pod točko AD 1 je bil sprejet zapisnik 18. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci. Pri tej točki je bilo podano poročilo o realizaciji sklepov prejšnje redne seje.

Pod točko AD 2 je bil sprejeti Odlok o ustanovitvi javnega podjetja VODOVOD sistema B d.o.o. v drugi obravnavi.

Pod točko AD 3 je Občinski svet Občine Beltinci sprejel sklepa o potrditvi predinvesticijske zasnove za oskrbo s pitno vodo Pomurja-sistem B.

Pod točko AD 4 je Občinski svet Občine Beltinci obravnaval investicijski program oziroma dokument investicij-

skega projekta DIIP-KOMASACIJA DO-KLEŽOVJE in ga sprejel.

Pod točko AD 5 sta bila iz Občine Beltinci na tajnih volitvah izvoljena dva elektorja in sicer Igor Adžič, Cvetno naselje 4, 9231 Beltinci in Matej Zavec, Gančani 153, izvoljen je bil tudi kandidat za člana Državnega sveta RS – Boštjan Zver, Ižakovci 147, 9231 Beltinci.

Pod točko AD 6 je bil, po predstavitvah kandidatov, za direktorja javnega podjetja Komuna, Javno komunalno podjetje Beltinci d.o.o. za naslednje 4-letno mandatno obdobje imenovan dosednji direktor Janez Senica, Prekmurska 14, 9231 Beltinci.

Pod točko AD 7 je župan dr. Matej Gomboši prisotnim podal poročilo in obvestila o dogajanjih in projektih občine v času od zadnje seje.

Pod točko AD 8 so člani Občinskega sveta podajali pobude in vprašanja.

Odlok o spremembah in dopolni-

tvah Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč in o podlagah za odmero komunalnega prispevka za komunalno opremo za območje Občine Beltinci v skrajšanem postopku je bil potrjen pod točko AD 9. Spremembe prinašajo znižanje prispevka, predvsem za investitorje, ki ustvarjajo v občini nova delovna mesta. Uvedena je možnost plačila na obroke. S tem želi Občina Beltinci vzpodbuditi investicije na svojem ozemlju. Hkrati se ukinja plačilo tega prispevka za društva in krajevne skupnosti ob gradnji objektov za javno dobro.

Občinski svet Občine Beltinci je pod točko AD 10 sprejem Dopolnitve letnega načrta pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Beltinci za leto 2012.

Pod zadnjo AD 11 točko dnevnega reda sta bila sprejeta dva sklepa o ukinitvi statusa zemljišč v družbeni lastni.

Lilijana Žižek

Utrinki iz dejavnosti ZTK Beltinci

12. svetovni festival praženega krompirja
Maribor, 01. september 2012

Letos se je Svetovni festival praženega krompirja odvijal v Mariboru – Evropski prestolnici kulture. Kljub deževnemu vremenu je bil festival po udeležbi rekorden. Na Trgu Leona Štuklja se je na stojnicah predstavilo 70 skupin »pražilcev«, ki so skupaj sprazili kar 3 tone krompirja. Iz tujine je prišlo 10 skupin (Avstrijci, Bavarci, Dunajčani, Črnogorci, Madžari, Švedi, Perujci ...). Prireditve se je udeležilo približno 15.000 obiskovalcev.

Iz Prekmurja smo na festivalu sodelovali predstavniki Občine Beltinci: Krajevna skupnost Lipa, Krajevna skupnost Lipovci in Zavod za turizem in kulturo Beltinci. Hkrati je prireditev tudi lepa priložnost za promocijo celovite ponudbe Občine Beltinci, zato je ZTK Beltinci sodeloval s promocijskim materialom.

Obe krajevni skupnosti iz naše občine sta praznili krompir na dveh stojnicah. Poleg praženega krompirja je KS Lipa že tradicionalno ponujala svoj značilen »LANGAŠ«. Posebno navdušenje pa je požel »Lüplenski čips«, ki so ga udeleženci iz Lipe predstavili kot gurmansko noviteto.

Festival, ki je že zakorakal globoko v najstniška leta, bo naslednje leto svoj mednarodni značaj okrepil z mednarodno lokacijo. 13. Svetovni festival pra-

ženega krompirja bodo namreč gostili v zamejstvu, v madžarskem Monoštru.

Dan evropskega sodelovanja
Maribor, 21. september 2012

Pod pokroviteljstvom Evropske komisije in programa INTERACT je v petek, 21. septembra 2012, širom Evrope potekal Dan evropskega sodelovanja. V okviru dogodkov, ki jih je povezoval slogan Skupne meje nas zbližujejo so se predstavljali programi čezmejnega sodelovanja. V Sloveniji je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo na Trgu Leona Štuklja v Mariboru organiziralo krovni dogodek, t.i. Projektno tržnico, na kateri so se predstavili vsi trije programi čezmejnega sodelovanja (z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško) in posamezni projekti, ki se izvajajo v njihovem okviru. Prav tako so se v času od 17. do 22. septembra 2012 odvijali različni lokalni dogodki na območju vseh treh programov.

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je sodeloval tako na krovnem dogodku, kot tudi z lokalnim Dnevom odprtih vrat na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih. Na dogodku Projektne tržnica smo predstavljali čezmejni projekt Ekomuzej Mura in nudili informacije ter promocijski material o območju, ki ga pokriva Ekomuzej Mura (Občina Beltinci, Občina Lendava, Občina Razkrižje, Občina Sv. Martin na Muri, mesto Mursko

Središče, Občina Podturen, Ekološka organizacija Lipa, Muzej Međimurja Čakovec).

Direktorica ZTK Beltinci in podžupan Občine Mursko Središče Dražen Srpak, partnerja v projektu EKOMUZEJ MURA, na Dnevu evropskega sodelovanja v Mariboru

Vabilo na dogodke

V Zavodu za turizem in kulturo Beltinci smo pripravili program kulturnih dogodkov in prireditev, ki jih bomo organizirali do konca letošnjega leta. Z dogodki vam želimo ponuditi čim več kulturnih užitkov ter obilo smeha in zabave.

Prisrčno vabljeni

ZTK Beltinci:
Elica Horvat, direktorica

DATUM IN ČAS	LOKACIJA	DOGODEK	CENA VSTOPNICE
03.11.2012 Ob 9.30	Park pred gradom v Beltincih	ODPRTJE 5. LOVA S SOKOLI V POMURJU	Vstop prost.
30.11.2012 Ob 19.00	Kulturni dom Beltinci	UDAR PO MOŠKO (Vid Valič & Denis Avdič) Predstava ŠPAS TEATRA DVE URI ČISTEGA SMEHA!	10,00 EUR 8,00 EUR (vpredprodaji)
21.12.2012 Ob 18.00	Grad, poročna dvorana	Literarno glasbeni večer MED MURO IN MORJEM Ines Cergol in Tine Mlinarič Glasbeni program: pianist Vladimir Mlinarič, doc. na Akademiji za glasbo v Ljubljani	Vstop prost.
22.12.2012 Ob 19.00	Cerkev sv. Ladislava v Beltincih	PREDBOŽIČNI KONCERT Henrik Šimunkovič – bariton (profesor petja, solist v Zagrebški operi) Mario Perestegi – orgle (profesor za orgle na Akademiji za glasbo v Ljubljani)	Vstop prost.
31.12.2012 Ob 22.00	Parkirišče prodajalne Mercator v Beltincih	SILVESTROVANJE NA PROSTEM (pod šotorom s skupino SKOK)	Vstop prost.

Informacije in prodaja vstopnic

Zavod za turizem in kulturo Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, telefon 02 541 35 80, GSM: 040 835 017, blagajna 02 541 35 82, e-pošta: beltinci.info@siol.net, www.beltinci.net:

- vsak delavnik od 08. do 15. ure
- ura pred predstavo.

ZTK Beltinci si pridržuje pravico do sprememb v programu.

Gostili smo Janjo Vidmar

Od 20. do 22. septembra je potekalo v Murski Soboti 17. srečanje slovenskih mladinskih pisateljev Oko besede. To je tradicionalni vseslovenski in tudi mednarodni literarni festival, na katerem se vsako leto zbirajo literarni ustvarjalci, ki pišejo za otroke in mlade, literarni strokovnjaki, ki preučujejo mladinsko književnost, knjižničarji in književni pedagogi, ki se ukvarjajo z mladinsko književnostjo. V sklopu festivala je bila podeljena tudi nagrada večernica za najboljšo mladinsko delo. Letos jo je prejel pisatelj Dim Zupan za knjigo Hektor in zrela hruška.

Petek, 21. september, je bil rezerviran za literarne obiske na pomurskih osnovnih in srednjih šolah. Zelo veseli smo, da smo na OŠ Beltinci gostili uspešno mladinsko pisateljico Janjo Vidmar, dvakratno dobitnico nagrade večernica, in sicer za romana Princeska z napako in Pink.

V pogovoru z učenci je pisateljica na hudomušen način nanizala veliko resnic o nujnosti branja v vsakdanjem življenju. Srečanje je minilo v sproščenem

vzdušju z željo, da se s pisateljico srečamo še kdaj na podoben način.

Cvetka Rengeo, OŠ Beltinci

Pisateljica je prijazno delila tudi avtograme

Sprejem za prvošolčke

Prvi šolski dan je prav poseben dan. Je začetek nove poti in korak v nove šolske dni.

Letos smo na podružnici v Dokležovju sprejeli šest prvošolčkov: štiri deklince in dva fanta. Skupaj s starši so polni pričakovanja vstopili skozi vrata naše šole. Najprej jih je pozdravila in nagovorila ga. ravnateljica Vanda Sobčan. Predstavila je tudi vse učitelje, ki bodo poučevali prvošolce. Nato sta spregovorila vodja naše šole, ga. Metka Behek, in predstavnik občine Beltinci, g. Smodiš. Nato je sledil programček, ki so ga pripravili učenci naše šole.

Potem so se predstavili prvošolčki. Ostali učenci so vsakemu izrekli dobrodošlico. Ravnateljica je razdelila darila s strani Občine Murska Sobota, g. Smodiš pa darila s strani Občine Beltinci. Nato so šli prvošolčki v svojo učilnico poslušat zgodbo o medvedku Poldiju. Dobili so tudi rumene rutice in kape, ki

so zaščitni znak vseh prvošolčkov. Na koncu je prišlo na vrsto sladko preseenečenje.

Naša želja je, da prvi šolski dan

ostane prvošolcem v lepem spominu, ki se ga bodo radi spominjali.

Sabina Rožman, razredničarka 1., 2. b

Prvošolčki radovedno zrejo v prihodnost

Prvošolčki postali člani knjižnice

V oktobru praznujemo mednarodni mesec šolskih knjižnic. V knjižnici OŠ Beltinci ves mesec potekajo različne dejavnosti. Velik poudarek dajemo povečanim vzpodbudam za branje in organizirani izposoji knjig vseh oddelkov šole. V tem času postanejo učenci 1. razreda – v letošnjem šolskem letu jih imamo 60 – člani šolske knjižnice OŠ Beltinci.

Na prvem skupnem obisku so prvošolci spoznavali šolsko knjižnico kot kulturno, učno in informacijsko središče šole. Pogovarjali smo se o pomenu branja, knjige in knjižnice. Z zanimanjem so prisluhnili "zgodbam" iz življenja šolske knjižnice in si prvič izposodili knjigo za branje doma. Posebno uro v oktobru bomo namenili tudi spoznavanju načina uporabe in izposoje knjižničnega gradiva ter odnosu do knjige.

Veseli smo, da šestletniki že zdaj

razumejo, da je branje najboljše učenje. To je odlična popotnica za življenje, če vemo, da je branje vseživljenjska in

odlična pristočasna aktivnost.

Cvetka Rengeo, knjižničarka OŠ Beltinci

Knjige so naše najzvestejše prijateljice

Čutna pot

Z malo truda in veliko dobre volje se da zelo veliko narediti. Če to velja, potem sigurno velja za starše otrok, ki obiskujejo vrtec Mlinček v Ižakovcih. Na sestanku smo omenili, da bi bilo potrebno na novo urediti »čutno pot«. To je pot, sestavljena iz različnih naravnih materialov, preko katere otroci razvijajo naravne oblike gibanja in s čutili zaznavajo različne materiale (les, kamen, pesek...). Otroci jo zelo radi uporabljajo, ko se dopoldne igrajo, prav tako pa jo uporablja ižakovska mladež, ki se igra na igrišču vrtca v popoldanskih urah. Starši so se takoj ponudili, da pot uredijo. Z otroki smo dopoldne pripravili potko za prenovu, zjutraj pa nas je čakalo prijetno presenečenje: lepa, na novo urejena »čutna pot«, ki so se je najbolj razveselili otroci. Seveda so jo želeli takoj vsi preizkusiti. Tekanje po potki in s tem razvijanje gibalnih spretnosti jim je bilo v neizmerno veselje in bilo jih je prav prijetno opazovati. V njihovem imenu se zahvaljujem vsem, ki

so bili pobudniki in vsem, ki so pri tem sodelovali. Želim si, da bi v bodočnosti skupaj izpeljali še kakšno podobno akcijo. Časi niso rožnati, sredstev bo vse manj, zato bodo takšne akcije še kako

dobrodošle. Vsi skupaj si namreč želimo, da bi se naši otroci v hiški toplini kar najbolje počutili.

Metka Sraka

Vesetje ižakovskih otrok na prenovljeni čutni poti

Praznovanje 60 letnice delovanja društva upokojencev Beltinci

Spoštovani občani, dragi upokojenci - člani Društva upokojencev Beltinci !

Prvi začetki organiziranosti organizacij upokojencev v Sloveniji segajo v leto 1946. DRUŠTVO UPOKOJENCEV BELTINCI je bilo ustanovljeno 13. julija 1952, le 6 let pozneje, na kar smo v zgodovini društva upravičeno ponosni. 60 letno delo smo zbrali in natisnili v priložnostni brošuri »NAŠIH 60 LET«. Izdali smo jo v spomin na ljudi, ki so bili zaslužni, da Društvo upokojencev Beltinci lahko praznuje ta visok jubilej. Brošura naj bo darilo vsem nam za praznik in v časten spomin tistim, ki tega dne niso dočakali a so veliko pripomogli k uspešnemu delovanju društva.

To so bili bivši predsedniki, žal že vsi preminuli, zato čast njihovemu spominu:

Ludvik Cigut v letih 1961- 1977, Anton Horvat v letih 1978 - 1992; Hedvika Šajhar v letih 1993 - 1995; Jožef Bojnec v letih 1995 - 2006 in Martin Glavač v letih 2007 - 2011. Od leta 1952 - 1961 arhivskih podatkov žal ni. Ob njih so aktivno delovali vestni člani upravnih in nadzornih odborov ter častnih razsodišč. Vsem, iskrena hvala! Brošuro so prejeli vsi udeleženci praznovanja, ki je bilo v soboto, 1. septembra 2012 v beltinskem parku, ostali člani društva jo bodo prejeli naknadno. Za vse, ki bi jo želeli imeti in prebrati zgodovino delovanja Društva upokojencev Beltinci je na razpolago v prostorih društva, Panonska ul. 43, ob ponedeljkih in torkih med 9.00 - 11.00 uro v času uradnih ur.

Društvo vodim šele šest mesecev, zato brez sodelovanja in pomoči dolgoletnih članic UO tej nalogi ne bi bila kos. Za zbiranje gradiva so bile zaslužne Marija Rous, Ana Bugar in Emilija Sraka, ki jim izrekam zahvalo.

Prioritetna naloga delovanja društva je projekt: » Starejši za boljšo kakovost življenja doma.« V Slovenijo ga

je pripeljala naša gostja, predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije dr. Mateja Kožuh Novak. Ponudila ga je DU po Sloveniji. Tudi v našem društvu so našli srčne in zavzete člane, ki so postali prostovoljci. V DU Beltinci in DU Melinci, ki sta v izvajanju projekta povezani je na tem področju gonilna sila in prostovoljka z veliko začetnico naša koordinatorka Ana Marija Vučko. Ogromno humanitarno delo, ki ga je z 28 prostovoljkami/ ci opravila od leta 2006 do 2012 je neprecenljivo bogastvo za prebivalce Občine Beltinci, stare nad 69 let. Njej in vsem prostovoljcem iskrena zahvala. Podrobno je projekt opisan v že omenjeni brošuri.

Ob visokem jubileju društva in šestletnem delovanju prostovoljcev so si slednji gotovo zaslužili javno pohvalo za svoje veliko humanitarno delo. PRIZNANJA za prostovoljno delo so prejeli :

Ana Marija Vučko - koordinatorka projekta, Metka Močnik, direktorica Agencije za dolgotrajno oskrbo na domu, strokovna sodelavka DU Beltinci; ter prostovoljke:

Beltinci: Marija Rous, Matilda Zver, Teja Topoljski, Milena Makovec

Bratonci: Emilija Sraka, Angela Vöröš, Bernarda Poredoš

Dokležovje: Ivanka Gregor, Eva Šebjan, Albina Gornjec, Marija Žižek

Gančani: Rozalija Zadravec

Ižakovci: Marija Rogač, Marija Zver, Ivanka Zver

Lipa : Marija Matjašec, Jožica Jerebic, Marija Ferenčak, Nada Žerdin

Lipovci: Majda Rajbar, Julijana Kolbl, Marjeta Sraka

Prostovoljke in prostovoljec DU Melinci:

Rezka Škafar - Lainščak, Marija Tuškej, Štefka Forjan, Ivan Horvat, Ana Šinko.

Za nami je 60 let dela društva, ki je bilo ustanovljeno z namenom, citiram: »da družijo upokojence, ki lahko preko društva uresničujejo svoje želje, uspešneje uveljavljajo svoje pravice, si preko svojih predstavnikov prizadevajo za izboljšanje gmotnega in socialnega položaja upokojencev, se družijo na srečanjih, organizirajo izlete. Skratka skrbijo za družabno življenje, se rekreirajo, sodelujejo v športnih dejavnostih.«

Verjemite, zapis je iz leta 1961, a velja še danes. Ali se v 50 letih ni nič spremenilo? Seveda se je ! VELIKO! Podaljšala se je življenjska doba in s tem posledično tudi delovna doba. Demografske spremembe terjajo od države, stroke, socialnih partnerjev, lokalnega okolja, nevladnih organizacij, in civilne družbe, sprejetje določene zaveze, ki bi učinkovito spremljala in reševala nastalo situacijo.

Ali jo res?

Leto 2012 je leto aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti. V usmeritvah ZDUS - a (Zveze društev upokojencev Slovenije), PPZDU (Pomurske pokrajinske zveze društev upokojencev) ter DU (društev upokojencev) pozornost namenjamo krepitvi zavesti o aktivnem staranju, sodelovanju starejših v družbi in njihovem samostojnemu življenju. Temu so namenjeni programi, ki jih izvajamo. In kaj so za našo populacijo od 60 - tih pa vse do 90 - tih let naredili vsi prej omenjeni?

Zelo očitno je, da malo! Pred nami vsemi je še vedno naloga iz leta 1961: da si preko svojih predstavnikov v DU, PPZDU in ZDUS prizadevamo za izboljšanje gmotnega in socialnega položaja upokojencev in uveljavljamo svoje pravice.

SVEČANA PRIREDITEV OB 60 LE-

TNICA DRUŠTVA UPOKOJENCEV BELTINCI je bila v soboto, 1. 9. 2012 ob 11.00 uri v beltinskem parku ob gradu. Prizorišni prostor v šotoru nam je omogočila Občina Beltinci in njena javna služba, za kar se županu in sodelujočim iskreno zahvaljujemo. Župan Občine Beltinci dr. Matej Gomboši je bil naš gost in je množico svojih občanov v tretjem življenjskem obdobju nagovoril v pozdravnem govoru. Slavnostna govornica je bila predsednica ZDUS – a dr. Mateja Kožuh Novak, ki je predsednici DU Beltinci Miri Šömen, predala VELIKO ZLATO PLAKETO ZDUS – a za 60 letno delovanje društva.

V kulturnem programu so sodelovali člani DU Beltinci po vaseh: Dokležovje (Avtorica Marija Horvat in Marija Žižek) v sodelovanju s KUD Beltinci (FS veteranov) in KUD Bratonci (MPZ Števan Kühar). V medgeneracijskem sodelovanju smo se povezali z Vrtcem, Osnovno šolo In Glasbeno šolo Beltinci (enota »Mlinček« Ižakovci, Ana in Luka Vegič – OŠ in Glasbena šola); TD Gančani (avtorica skeča Matilda Pucko) ter TD Lipa (»Veseli Vandrovc«, avtorica Olga Zadravec). Program je bil pester, prisotni so se od srca nasmejali

skečem in uživali v pevske, plesne, glasbene ter literarne ustvarjanju mladih in sočlanov društva.

Ob jubileju sta predsednica Mira Šömen in podpredsednik Štefan Perša podelila še društvena priznanja. Za dolgoletno požrtvovalno delo v organih društva so priznanja prejeli: Milan Kreslin – Beltinci, Ana Bugar – Gančami; Ančka Perdiga – Ižakovci; Marija Rous – Beltinci, Emilija Sraka Bratonci; Jože Tivadar – Lipovci; Franc Klemenčič – Dokležovje.

Za dolgoletno sodelovanje in požrtvovalno delo poverjenikov v DU Beltinci so priznanja prejeli:

Štefka Smej – Beltinci; Marija Rogač – Ižakovci; Marija Ferenčak – Lipa ter Alojz Tratnjek – Beltinci. Slednji še za opravljanje dela praporščaka. Za dolgoletno požrtvovalno delo praporščaka je priznanje prejel tudi Jože Kavaš.

VSEM PREJEMNIKOM PRIZNANJ ŠE ENKRAT ISKRENE ČESTITKE IN ZAHVALA ZA NJIHOV TRUD!

Spoštovani!

Vsem sodelujočim pri pripravi prostora, kulturnem programu in druženju izrekam toplo zahvalo. Društvu in vsem nam čestitam ter nam želim še veliko uspešnih let!

*Mira Šömen,
predsednica DU Beltinci*

DU Beltinci je ob šestdesetletnici delovanja prejelo veliko plaketo ZDUSa

Predstavitev Čebelarskega društva Beltinci

Prikaz točenja medu Čebelarskega krožka

Dne 30.06.2012 so pridni čebelarji Čebelarskega društva Beltinci prikazali točenje medu otrokom in mladim, ki obiskujejo čebelarski krožek na OŠ Beltinci. Prikaz je bil izveden na sedežu društva pri Čebelarskem domu v Beltincih, kjer je bilo tistega toplega poletnega popoldneva zelo zanimivo in pestro.

»Čebele, naše prijateljice – skupno druženje je bilo zelo poučno.«

*Štefan Šömen,
predsednik ČD Beltinci*

Druženje čebelarjev z obiskovalci je bilo tudi zelo poučno

Büjraši dosegli 3. mesto

Člani Turističnega društva Büjraš Ižakovci smo se na prijazno povabilo Turističnega društva Lipovci tudi letos odzvali in se udeležili tekmovanja v kuhanju enolončnice iz bučk, ki je bilo v soboto, 8.9.2012, v Lipovcih.

Ekipa smo sestavljali Cvetka, Alojz, Teja, Kristijan in Aleš. Naše priprave so se začele že doma, saj je naša kuharica Cvetka pripravila nekatere sestavine, s katerimi je jed dodatno začinila. Prav tako je spekla dobro pogačo iz bučk, ki nam je med kuho jedi zelo teknila, pa še obiskovalci naše mize so bili zelo navdušeni nad njo. Teja je okrasila našo mizo, da je le – ta izgledala zelo lepo.

Čeprav smo se tekmovanja udeležili z namenom sodelovanja in druženja na prireditvi, smo bili zelo presenečeni, ko nam je ocenjevalna komisija podelila 3. mesto.

Zahvaljujemo se vsem članom ekipe za sodelovanje, predvsem pa za druženje in čestitke ob osvojenem 3. mestu.

Hvala tudi TD Lipovci za prijetno popoldne.

Aleš Poredoš

Lično urejena stojnica TD Büjraš je zagotovo prispevala h končnemu uspehu – 3. mestu za enolončnico iz bučk

Büjraši obiskali mesto Dunaj

V soboto, 29.09.2012, smo se büjraši v zgodnjih jutranjih urah odpravili na enodnevni izlet. Cilj našega obiska je bila avstrijska prestolnica Dunaj. Kljub zgodnji uri in nekaj kapljicam dežja se je 100 udeležencev prešerne volje odpravilo na pot. Čeprav je do Dunaja nekaj ur vožnje, je pot minila dokaj hitro, saj so nam naše vodičke med potjo povedale marsikatero zanimivost o Avstriji, kakor tudi o Dunaju. Tudi malica, opravljena na enem izmed parkirišč, je dobro teknila.

Ob prihodu na Dunaj smo si najprej ogledali дворец Schönbrunn. Že sama zunanost mogočne zgradbe nas je očarala, ko pa smo vstopili še v notranjost dvorca, nam je ob pogledu na posamezne sobane zastajal dih. Ob prihodu v veliko in malo galerijo, kjer je cesarska družina prirejala različne pleske, so nas resnično zrasbele pete. Po navdušujoči notranjosti nas je še bolj očaral vrt za dvorcem, ki se razteza na 164 hektarjih površine. Urejenost stez, rož, trave... Naši najmlajši so bili veseli malih veveričk, ki smo jih v parku srečevali na vsakem koraku.

Po ogledu dvorca smo z avtobusom

Schönbrunn, nekdanja poletna rezidenca Habsburžanov, danes prava paša za oči obiskovalcev

nadaljevali pot v sam center mesta, kjer smo si skozi panoramsko vožnjo ogledali nekatere znamenitosti: Državno opero, Trg Marije Terezije, дворец Belvedere, Mozartov in Goethejev spomenik, parlament ...zgradbe, ob katerih smo resnično začutili njihov zgodovinski pomen. Nato pa smo se peš podali še na ogled zunanosti Hofburga in se po ulicah me-

sta sprehodili od njegovega začetka do konca. Vmes smo si ogledali še avgustinško cerkev na Jožefovem trgu. Naše potepanje po mestu smo zaključili na Koropiški ulici pri Štefanovi cerkvi, kjer smo si vzeli nekaj časa, da smo popili kavico, poiskali kak spominček, začutili pa smo tudi utrip dvomilijonskega mesta. Naše potepanje po centru mesta smo zaklju-

čili s sprehodom po ulici Graben nazaj do avtobusov.

Sledila je vožnja do mestnega zabavišnega centra Prater, kjer smo se tako mlajši kot starejši razveselili vožnje s kakim vlakcem, obiskom hiše strahov, navdušila pa nas je tudi vožnja z veli-

kanskim kolesom, s katerega smo lahko opazovali veličino in širino mesta Dunaja.

Za zaključek dneva smo si ogledali znano hišo Hundertwasserja, na kateri smo lahko občudovali nenavadno gradnjo in poslikavo stavbe.

Polni vtisov in doživetij smo se v po-

znih večernih urah vrnili proti domu. Med povratkom smo ugotavljali, da je povsod lepo, vendar je vseeno doma najlepše. Izlet pa smo vendarle zaključili z mislijo: »Naslednjič bi lejko šli...«.

Aleš Poredoš,
predsednik TD Bujraš Izakovci

Društvo za trajnostni razvoj Perika

Društvo je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje mladih in tudi tistih, ki v to kategorijo več definicijsko ne spadajo. Najtehtnejši razlog za naš nastanek je želja po kakovostnem in kvalitetnem preživljanju prostega časa. Zastavili smo si cilj, da spodbujamo trajnostni duhovni in gospodarski razvoj podeželja. Poglavitna nam je predvsem krepitev pozitivnega odnosa in motiviranje ljudi na podeželju, da si v naglici sodobnega časa vzamejo čas zase, se medgeneracijsko povežejo in ohranjajo tradicionalne razvojne aktivnosti. Kot že samo ime pove, smo trdoživo društvo, ki ni vezano zgolj na eno področje, ampak smo široko nastavljeni in orjemo ledino na različnih področjih.

Čeprav smo relativno mladi po nastanku, smo motivirani, da razvijamo naše cilje in angažiramo podeželske ljudi v zabavno druženje. V ta namen smo priredili 'Veške igre', kjer so se udeleženci pomerili v različnih kategorijah iger 'našega' otroštva, 'Orientacijski pohod društev' je bil zastavljen z idejo skupnega druženja različnih in raznolikih društev naše občine. V mesecu oktobru je potekal tudi čarovniški dogodek 'Čire čare cumpranje' z otroškimi delavnicami. Za piko na i smo si v decembrskem prazničnem času zamislili organizacijo bazarja otroške

opreme, kjer bodo posamezniki lahko prodajali, zamenjali, podarjali otroško opremo, igrače, knjige, oblačila; in tako marsikomu olajšali iskanje ustreznega darila v praznični zmesnjavi.

Če vas zanima še kaj več, lahko pokukate na našo spletno stran <http://www.perika.lrf-pomurje.com> in na Facebooku <http://www.facebook.com/DruštvoZaTrajnostniRazvojPerika?ref=ts&fref=ts>. Lahko nas pa tudi kontaktirate po elektronski pošti drustvo.perika@gmail.com.

ka@gmail.com.

Vljudno vabimo vse zainteresirane, mlade in mlade po srcu, da se nam pridružite in začinite preživljanje svojega prostega časa z zabavnim druženjem v prijetni družbi.

Naše načelo je, da je to, kar nas žene, je želja po ustvarjanju, druženju in kvalitetnem preživljanju časa v prijateljsko barvanem društvu, društvu Perika.

Jasna B. Hozjan

Orientacijski pohod društev.

Člani društva Perika, TD Sodar Gančani in društva Sladki nasmeh

2. Literarni natečaj Društva prijateljev mladine

Letos je bil v izvedbi 2. Literarni natečaj DPM Beltinci. Udeleženci natečaja so lahko poslali svoje pesmi od 10. aprila pa do 20. maja.

Dobili smo 70 pesmi iz celotne Slove-

nije. Literarni natečaj je bil razdeljen v 3 kategorije: a) osnovnošolci do 7. razreda, b) osnovnošolci od 7. razreda naprej in dijaki, c) študenti in mladi po srcu (zaposleni, upokoјenci ...). Tematika pesmi je bila poljubna.

Komisija, ki so jo sestavljali pesniki in pisatelji Lučka Zorko Titan, Robert Titan Felix in Denis Škofič so izbrali nagrajence. V a) kategoriji so to dekleta Petra Mundar, Reja Žinko in Saša Maučec, v b) kategoriji so napisale najboljše pesmi po mnenju

žirije Tina Tratnjek, Sandra Erpe in Lea Weindorfer.

Zadnje tri nagrajenke pa so v c) kategoriji Milena Miklavčič, Ana Balantič in Nina Ditmajer.

Literarni večer in svečana podelitev nagrad je potekala 9. junija v Kulturnem domu Beltinci. Prijatelji mladine smo zadovoljni z udeležbo, izvedbo in novimi poznanstvi.

Letošnji natečaj je feministično naravn, saj najdemo na prvih treh stopničkah v vseh kategorijah samo zmagovalke. So nam moški lahko kos? Pa preverimo drugo leto!

Kaja Cigan,
DPM Beltinci

Nagrajenke s člani žirije in sodelujočimi na natečaju

Luna pravi

Ko že celo mesto spi,
se na nebu luna prebudi.
Dolgo v noč sveti,
ter se vestno onesvesti.

Bolečo vest v sebi nosi,
in otroka prosi:
»Kaj pa še ne spiš,
in okrog vse loviš?«

»Tudi mojo vest ulovi
kot so v temno noč valovi.«
Deček pravi ji nazaj:
»Ne, vsaj pri tebi je neskončen raj.«

Ko luna pa to sliši,
že sonce jo podi,
vsa solznatih solz,
na drugo stran počasi odleti.

Petra Mundar, Osnovna šola Beltinci, pesem Luna pravi, 1. mesto v A kategoriji (osnovnošolci do 7. razreda) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Lenoba

Po svetu razhaja bolezen,
ta bolezen pa ni ljubezen.
Napade tiho iz zasade
in vsak pred njo se sesede.
Ima pa nekaj simptomov,
ki prepozna jih vsak –

vsak genij, tečnoba in vsak bedak.

Če ne da se ti brati,
če poleg stola ne moreš stati,
če se ti da samo igrice igrati
ali pa ti je najlažje ležati,
potem gotovo napadla te je bolezen gro-
ba, ki imenuje se lenoba.

Trenutno zdravila proti njej ni,
pomaga pa, če po žilah hitreje poženeš
kri.
To narediš tako, da zdravo ješ,
računalniku rečeš ne
in večkrat na sprehod greš.

Zaradi lenobe lahko veliko zamudiš,
zato gibaj se, da ne zboliš!

Reja Žinko, Osnovna šola Janka Ribiča Cezanjevci, pesem Lenoba, 2. mesto v A kategoriji (osnovnošolci do 7. razreda) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Travnik

Travnik spomladi ves zacveti,
v naravo privabi živali
in vse nas ljudi.

Žuželke si hrano priskrbijo,
pa tudi nas na cedilu ne pustijo,
saj travnik tudi za nas cveti
in roža v vazi lepo diši.

Kmetje s traktorjem prihitijo,

kadar rože malce preveč že cvetijo,
travnik pokosijo in rožice zaspijo.

Saša Maučec, Osnovna šola Beltinci, pesem Travnik, 3. mesto v A kategoriji (osnovnošolci do 7. razreda) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Konec pred začetkom

temne oči, rahel pogled.
kozja bradica in tvoj oklep.
sem z iglo mladosti
hotela ti prebosti
zatohla pleča napolnjene norosti.
zaman je bil trud,
hladen pogled.
odšel si kot brezsrčnež na fronti.
sem hotela te zavohat,
še enkrat objet.

ostal je le smrad po pravkar skajeni
cigareti.

Tina Tratnjek, Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer, pesem KONEC PRED ZAČETKOM, 1. mesto v B kategoriji (osnovnošolci od 7. razreda naprej in dijaki) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Rosa

Morda sploh ne veš, a takšen si kot rosa;
na travi vzdije tvoje srce in ves tvoj čar,
srečna – kadar sama sva in bosa.
Naj ti rečem dragi, ne, ni mi mar,

če vse razkrijem, ne le stopal bosih in rok,
ki da se jih prebosti;
saj časa vedno je premalo – preveč nikdar,
ko v trugo me prazno položijo,
naj ljubezen neskončna bo zadosti.

Morda sploh ne veš, a takšen si kot rosa;

izgineš in prikažeš se, ko sonce vzide.
Srečna – kadar sama sva in bosa.

Brez laži zaves in zakrivanja oči,
kako iskreno naj povem?
Nočem, nočem, da takšen si kot rosa;
ostani z mano, kadar grem.

Sandra Erpe, Gimnazija Novo mesto, pesem Rosa, 2. mesto v B kategoriji (osnovnošolci od 7. razreda naprej in dijaki) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Ogledalo

»Sem mlada, sem lepa,«
se pesem glasi.
Tedaj ogledalo se oglasi.
Prosi me, naj večkrat se v njega ozrem.
Sem ugodila, mu željo izpolnila,
takrat pa sem z grozo v očeh opazila,
da na obrazu so akne se zbrale
in rosni mladenki udarec zadale.

Želela takoj sem se v stran obrniti
in ogledalo takoj zapustiti.
A sem se enkrat v njega ozrla,
srečen nasmeh sem v njega uprla.

Presrečna sem pred ogledalom obstala
in glasno pred njim obljubo si dala.
Nobena me akna ne bo več motila,
le dobro o sebi bom v srcu nosila.

Spet večkrat se v ogledalo pogledam,
pa tudi obraz si natančno ogledam
in vem, da sem kljub aknam
punca, kot se šika,
zato me akne ne bodo več skrbele, PIKA!

Leja Weindorfer, Osnovna šola I Murska Sobota, pesem OGLEDALO, 3. mesto v B kategoriji (osnovnošolci od 7. razreda naprej in dijaki) 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Mesena večerja

Sredi samotne zime moje sobe,
z rdečimi, kockastimi zavesami
na oknu,
skozi katerega je mrzlo pihalo,
ob sveči,
ki je po stenah risala poskakujoče, rdeče-
lične krice-krace,
so za mizo sedeli spomini.
Dva ali trije so vlekli pipo,
ostali so pihali
v otrple dlani
in šepetali opolzlosti o spečih cvetovih,
ki so se skrivali pod snegom.
Tisti, ki je nosil očala,
se je spomnil na travna pobočja,
posejana z rdečim makom,
med zlatom pšenice
in ječmena,
glasnih ptic,
ki so se spreletavale okoli
strašila
oblečenega v stare, preperele cunje!
Ležala sem na peči
in zadovoljno božala muco,
ki se mi je motovila med nogami.
Bila je mehka, volna,
vroča pravzaprav.
Kdo ve, zakaj neki so
tisti, ki so se izgubljali
v davni preteklosti,
pozabili nanjo,
ne vedoč,
da jo še zmeraj izzivajo
blagi šepeti,
ki sprva milo in negotovo
pesnijo o drgetu vlažnih mandeljnovih
listov,
ha, ha, ha, potem pa se spremenijo
v pihajoče bike,
ki,
pripravljeni na razplod,
vzneseno
in pohotno
mendrajo v vence spletene cvetoče
marjetice.
Še dobro,
da so bila jabolka v košari,
ki je bila položena med spomine,
nemirna,
lahkotna,
zrela.
Niso spominjala na sedmino -
vabila so.
Pridi,
in si nalij čašo vina, letnik 1863!

Milena Miklavčič, Žiri, pesem Mesena večerja, 1. mesto v C kategoriji (študenti in mladi po srcu), 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Pomladni mol

Vsako pomlad pojem isto pesem,
nikoli ne pozabim dodati refrena,
ki se vedno konča v molu.

Letos mi je umrla češnja,
položila sem jo med narcise.
Sebi sem nabrala šopek kopriv
in regratovih cvetov.

Skoži živo mejo bodike
prihaja Chopinov preludij,
ki ga nekje mučijo tipke,
čmrļjev let nad mano preglesi klavir.

Pajek pod napuščem
plete svojo harfo,
vsako pomlad enako.
Le jaz ne morem več sanjati.

Ana Balantič, Idrija, pesem Pomladni mol, 2. mesto v C kategoriji (študenti in mladi po srcu), 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

Izsek noči

Temne oči utripajo izpod plavajočih
obrvi.

Njene prsi mežikajo v jutro
in se izmikajo sončnim žarkom.

On vstane
in z odrezano kretnjo izpije kozarec
rdeče tekočine na mizi.

Ona sedi na postelji.
Pobira steklene drobirje noči
in jih sestavlja med svojimi stegni.

V zidu so še vidne razpoke njenih nohtov
in v postelji še tli pepel njegovih udov.

Na beli posteljnini
leži njeno preperelo telo.
Med zobmi vihravo stresa rjuho,
skozi nos vdihava drobtine njenega vonja.
Ostala sta le še dva mešička
njenih dolgih las,
ki jih bo danes skrbno zaklenil
v leseno skrinjo,
v kateri že leta trohniijo ostanki njegovih
žensk.

Nina Ditmajer, Slovenska Bistrica, pesem Vrtinar, 3. mesto v C kategoriji (študenti in mladi po srcu), 2. Literarni natečaj DPM Beltinci

DPM Beltinci na Sejmu nevladnih organizacij v Murski Soboti

Dober glas o Beltincih in naših projektih širimo po celem Pomurju in Sloveniji.

Sejem nevladnih organizacij je potekal 12. maja v soboškem parku. Srečanje je omogočila Lokalna razvojna fundacija za Pomurje.

Spoznali smo nova društva v Pomurju in se seznanili z njihovimi dejavnostmi. Naš novi izziv je, da se povežemo v nove projekte Mladi v akciji, ki delujejo na mednarodni ravni.

Najdete nas na FB strani DPM Beltinci in na dpm08.beltinci@gmail.com. Vsako leto nas je več, z veseljem pa vas sprejmemo v naš delovni tim.

Kaja Cigan, DPM Beltinci

Naša stojnica na sejmu nevladnih organizacij v soboškem parku

Dobrodelni projekt stare risanke

V zimskih počitnicah smo člani Društva prijateljev mladine Beltinci pripravili sklop dobrodelnih projekcij starih risank z naslovom »Pomagajmo z obujanjem spominov«.

Naš namen je bil z zbranimi sredstvi postaviti igrala v beltinskem parku. 300 obiskovalcev nam je na štirih projekcijah pomagalo zbrati čez 430€.

Po končanih projekcijah je prišlo do nekaterih sprememb. V dogovoru z Občino Beltinci smo namreč sprejeli odločitev, da občina sama financira postavitev igral, zato smo člani DPM z zbranim denarjem na projekcijah risank postavili klopi, ki se nahajajo v neposredni bližini igral.

Vabimo vas, da se ustavite v beltinskem parku in se spočijete na "naših" klopih.

Janja Žalik, DPM Beltinci

Nove klopce v parku kar vabijo k počitku

Ambasadine cvetke v jeseni

"Dobrim ni treba, da bi jih branili."
Plutarh

Društvo iniciative mladih Beltinci je sredi poletja doživelo prestrukturacijo kadra, saj smo Ambasadorji 19. avgusta izvolili novo vodstvo. Mesto predsednika društva je prevzel Tomaž Rous, novi podpredsednik je postal Tadej Kreft, do manjših menjav pa je prišlo tudi pri ostalih funkcijah.

Prevetrena ekipa Ambasade ŠKM je nemudoma vneto prevzela svoje obveznosti in naloge, saj se je že teden zatem, 26. avgusta, zgodil Nedeljski chill-out punk koncert, kjer smo gostili dva benda iz Makedonije, priložnost za predstavitev pa so kot "predvozači" dobili tudi mladci iz skupine »Unicum«, ki prihajajo iz Murske Sobote in okolice.

Energična mešanica funka, rocka, metala in rapa je dodobra ogrela bobniče poslušalcev in jih pripravila na nastop garažnega punk rock tria »Fonija« (Skopje).

Kljub temu, da najstarejši član omenjene skupine šteje komaj rosnih 20 let, fantje sledijo svojemu motu »Čas je, da nekaj storiš« in namesto, da bi v Makedoniji pohajkovali po diskotekah in poslušali Ceco, raje koncertirajo na turnejah in snemajo studijske albume, saj so jih do zdaj izdali že kar tri. Večer je z dozo post hardcora in emo-punka zaokrožil še en trio iz Skopja »Culture

Development«.

Drugi glasbeni dogodek se je zgodil 29. septembra, ko se je pri nas v okviru evropske turnee ustavil eden izmed vidnejših ameriških alter bendov »The Gary« (Austin, Texas).

Ta se bolj kot skozi glasno našiganje izraža skozi pionirski indie rock v stilu The Pixies, Minutemen itd. Na oder so stopili prijetno začudeni nad dejstvom, da v tako majhnem kraju, kot so Beltinci, obstaja zanimanje za njihovo glasbo. Navdušena publika jih je poklicala nazaj kar trikrat.

Zbrane šolske potrebščine za socialno šibkejšo nadebudneže

Poleg omenjenega koncertnega dogajanja sta se v tem, sicer tradicionalno zatišnem poletno - počitniškem obdobju, v Ambasadi ŠKM zgodili tudi dve dobrodelni akciji, namenjeni zbiranju pomoči za socialno ogrožene posameznike oziroma družine. Pred začetkom novega šolskega leta se je tako od 29. do 31. avgusta zbiralo šolske potrebščine, med 3. in 5. oktobrom pa rabljena oblačila vseh vrst.

Oba projekta sta presegla še tako optimistična pričakovanja in na tem mestu se Društvo iniciative mladih Beltinci v imenu vseh ljudi v stiski, ki so zbrani material prejeli, iskreno zahvaljujeta dobrim ljudem, ki ste prispeva-

li tako šolske potrebščine, kakor tudi svoja oblačila.

Izjemno velik odziv na oba projekta dokazuje, da smo ljudje tudi v teh časih, ko nam neoliberalna ideologija vse bolj in bolj razkriva svoj pravi, neusmiljeni in grdi obraz, še zmeraj sposobni velike mere solidarnosti. Kot pravijo: upanje umre zadnje. Zbrane šolske potrebščine smo posredovali Osnovni šoli Beltinci ter CSD Murska Sobota, ki sta jih po svojih kanalih skoordinali na prave naslove, zbrana rabljena oblačila pa smo pregledali, sortirali in (zaenkrat) razdelili med Varno hišo Ljutomer, CSD Lendava, CSD Murska Sobota, CSD Ormož, Stanovanjski skupini in dnevnemu centru Ozara iz Murske Sobote, Društvu za pomoč in samopomoč brezdomcev Kralji ulice ter Tovarni Dela iz Ljubljane, kakor tudi nekaj socialno šibkejšim družinam, ki so se za pomoč obrnile na nas.

V bližnji prihodnosti se ima v Ambasadi poleg ostalih manjših nujnih vzdrževalnih gradbenih del v sodelovanju s Krajevno organizacijo Združenja borcev za vrednote NOB zgoditi še tradicionalna obeležitev smrti Štefana Kovača Marka ter praznovanje desetletnice delovanja našega mladinskega kluba.

Mitja Sušec
DIM Beltinci

Zbiranje rabljenih oblačil in povsem nagrmadena Ambasada

Zbrane šolske potrebščine za socialno šibkejšo nadebudneže

5 zgod iz Böltinec

V KD Marko Beltinci si želimo 5-letnico društva obeležiti na poseben način. V okviru projekta Mladi v akciji smo bili uspešni s projektom 5 zgod iz Böltinec. To priložnost nameravamo izkoristiti za podrobnejše raziskovanje lastne kulturne dediščine ter mlade preko različnih delavnic in predavanj spodbuditi k aktivnejšemu sodelovanju na lokalnem, nacionalnem in evropskem področju. Eden od pomembnih ciljev projekta je tako spodbuditi mlade k aktivnejšemu vključevanju v družbeno dogajanje, zaradi pereče socialne situacije in visoke stopnje nezaposlenosti v regiji pa so raznovrstne aktivnosti tudi dobra priložnost za zmanjšanje vpliva socialnih okoliščin na preživljanje prostega časa otrok in mladostnikov, katerih starši si počitnic ne morejo privoščiti. Osrednja nit aktivnosti bo raziskovanje zgodovine Prekmurja. Tu bomo pobudniki sodelovali s strokovnjaki, pomembne mejnike iz zgodovine Prekmurcev pa bodo udeležencem in lokalni skupnosti približali s predavanji, plesom, pesmijo in delavnicami, ki se bodo zgostile preko počitniškega vikenda. Pobudniki bodo pridobili številne pedagoške in organizacijske veščine, urili pa se bodo tudi v javnem nastopanju. Projekt bodo sklenili z zaključno prireditvijo, kjer ga bodo predstavili, prav tako pa zbrana gradiva in načrte za naprej.

Za otvoritev izvajanja projekta smo v petek, 5.10.2012, pripravili prvega od petih dogodkov, in sicer predavanje na temo »NAŠA IŽA – prekmurski kmečki dom na Markovskem«. Predavali so nam izr. prof. dr. Vitomir Hazler, Boštjan Rous dipl. etnolog in kulturni antropolog ter član KD "MARKO" Beltinci, sicer dijak ljutomerske gimnazije, Gregor Marič. Med predavanjem smo lahko slišali veliko zanimivega o izginjanju prekmurskih cimprač ter o problematiki, s katero se srečujemo pri ponovnem postavljanju oz. gradnji

cimprač.

V sklopu omenjega projekta bodo sledili še štirje dogodki: Predavanje dr. Petra Štumfa z naslovom Pomen Jožefa Klekla za Prekmurje, otvoritev razstave Interpretacije oblačilne dediščine Prekmurcev - posebno Beltinčanov - v folklornih skupinah na Slovenskem, Plesna hiša (pod vodstvom Tomaža Simetingerja), ter glasbena delavnica pod vodstvom prof. Tomaža Raucha.

Primož Sraka

Dr. Vitomir Hazler med predavanjem pred številnim občinstvom

30. jubilejni potopisni večer društva KK Tim Mlin Beltinci

Društvo KK Tim Mlin Beltinci vstopa v 10. leto organizacije potopisnih večerov. V teh letih smo gostili številne svetovne popotnike, tako iz domače občine kot od drugod. Gostili smo natančno 50 gostov, obiskovalcev pa se je skupno zbralo čez 1500 (v povprečju 50 na dogodek).

Potopisne večere smo začeli s Sergejem Kaučevičem, ki je predstavljal potovanje s kolesom v severni del Afrike. V grajski dvorani je ob slikovnem gradivu odmevala glasba s Kube,

Kambodže, Peruja, Bolivije, Avstralije, člani društva Tim Mlin so predstavljali Transibirsko železnico, s kolesom sta se dva podala na najsevernejšo točko Evrope – Nordkapp, spet drugi je prevozil gorski del etape Tour de France. Gostovala je misijonarka Marija Sreš iz Bratoncev, ki je skupaj z dr. Eriko Zelko predstavila življenje v Indiji. Ob zanimivih zgodbah so bili obiskovalci z mislimi na Japonskem, Nepal in v Mehiki. Gostili smo dva svetovna rekorderja, doma in v svetu uveljavljena športnika Marka Baloha in žal pokojnega Jureta

Robiča. Gostje so bili tudi organizatorji ekstremne dirke okrog Slovenije – DOS Extreme 2008, ki je bila posebej za občinstvo Pomurja predstavljena v beltinski grajski dvorani. Z Marijanom Makovcem smo odkrivali Porabje, ki je tako blizu, a hkrati tako daleč. Sledila je Amerika (Nevada, Grand Canyon, Dolina smrti, Los Angeles, San Francisco). Vzhodno Afriko je predstavljal profesor iz Maribora, Boris Ferk, spet na drug način je Afriko predstavil domačin Andrej Virag s kolegi. Sledili so Filipini, Šri Lanka in Venezuela. Predstavljeni sta

bile dve humanitarni odpravi, in sicer v Kenijo in Ugando. Sledila je Nova Zelandija, obiskovalci so doživeli Camino in spoznali zgodbo Dušana Kovača, ki je predstavil zgodbo Človek in reka in kjer je društvo Tim Mlin skupaj s podjetjem Roto kot donatorjem Dušanu poklonilo nov kanu, saj so mu starega na avanturi ukradli.

Vsi ti dogodki po našem prepričanju ne bi bili tako uspešni, če ne bi bili v beltinski grajski dvorani, ki resnično ponuja tisto, po čemer se lahko neka prireditev loči od druge. Ima namreč svoj čar in reprezentativnost. Obiskovalci potopisnih večerov se radi vračajo v ta ambient tudi zaradi pozitivne energije, ki se v jesenskih in zimskih večerih širi med oboki grajske dvorane. Vračajo se tako domačini, kot obiskovalci od blizu in daleč. Družabno življenje je potrebno vnašati med zidove beltinskega gradu, saj le na ta način lahko zaživi v nas kot del zgodovine in kulture, ki nas obdaja.

Društvo KK TIM MLIN Beltinci se zahvaljuje vsem dosedanjim gostom potopisnih večerov in obiskovalcem. Posebej hvala tudi članom Tim Mlina, ki že vrsto let pomagajo pri organizaciji dogodkov.

Prehodili smo del poti, nadaljujmo jo. Cilj je pot.

Leon Mihalič,
predsednik KK TIM MLIN Beltinci

POTOPISNI VEČERI KK TIM MLIN BELTINCI:

- S poti v Afriko - Sergej Kaučevič
- RAAM - Jure Robič
- RAAM - Marko Baloh
- DOS Extreme 2008 – Predstavitev Dirke okrog Slovenije
- Kuba – Cvetka in Tinek Sreš, Lidija in Ivo Lovše

- Kambodža – Vida Toš in Matjaž Korenjak
- Peru, Bolivija – Sonja Virag, Tadeja Potočnik, Ksenija Strojnik
- Avstralija – Dominik Šteiner
- Transibirska železnica – Tomaž Tratnjek
- S kolesom na Nordkapp – Damjan Kolar in Boštjan Marolt
- Tour de France (Alde d'huez) – Tomaž Tratnjek
- Indija - misijonarka Marija Sreš in Erika Zelko, dr.med.spec.
- Japonska – Barbara Magdič
- Nepal in Himalaja - Robi Wernig
- Mehika – Tadeja Kuzma in Damjan Kolar
- Porabje, tako blizu, a hkrati tako daleč – Marijan Makovec
- Amerika (Nevada, Grand Canyon, Dolina smrti) – Miran Muhič
- Amerika (Los Angeles, San Francisco) – Avgust Bukovec
- JAR – Tomaž in Jasmina Tratnjek, Boštjan Mlinarič, Aleš Horvat, Dominik Mesner
- Vzhodna Afrika – Boris Ferk
- Afrika (Zambija, Namibija, Bocvana) – Andrej Virag, David Duh, Klemen Kerpan
- Šri Lanka – Gabrijela Kuzma
- Filipini - Branka Bensa
- Venezuela – Cvetka in Tinek Sreš
- Humanitarna medicinska odprava Kenija - Barbara Kokošar, Mitja Trošt, Špela Kordiš, Petra Skok
- Humanitarna odprava v Ugando – Katja Sraka, Vesna Muhič
- Nova Zelandija – Simon Eržen
- Camino – Mateja Hochstätter
- Človek in reka – Dušan Kovač
- Potovanje na konec sveta – rt Horn (Čile) - Cvetka in Tinek Sreš

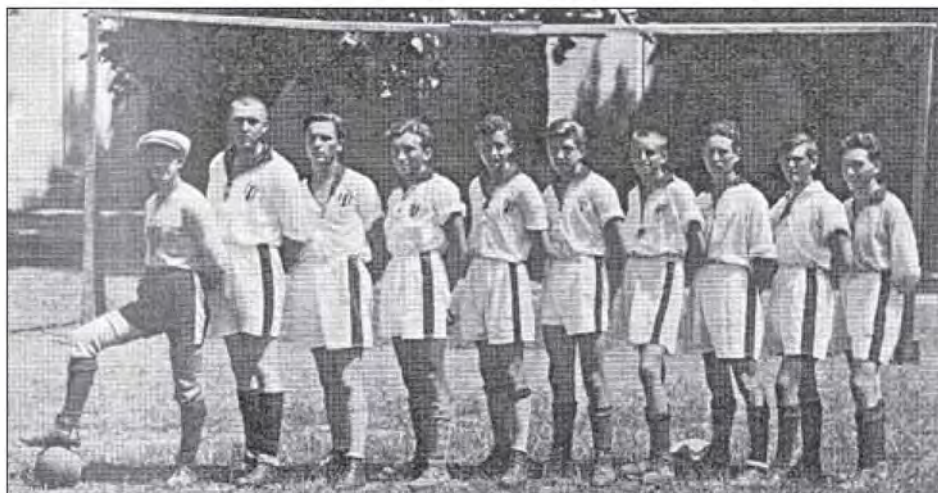

Cvetka in Tinek Sreš predstavljata potovanje na konec sveta - rt Horn

Dopolnilo k članku Začetki organiziranega nogometa v Beltincih

V glasilu Občine Beltinci »MALI RIJTAR«, št. 33 (avgust 2012) je bil objavljen moj prispevek »Začetek organiziranega nogometa v Beltincih«, h kateremu pa posredujem naslednje dopolnilo:

Sklicujoč se na predhodne avtorje

Priložena slika iz knjige »Beltinci z okolico« na str. 300 prikazuje nogometaše S.S.K.B v letu 1930 pred golom pri cerkvi, kot tudi slika v knjigi »Beltinci 1322-1993« na strani 204, ki prikazuje nogometaše prav tako iz leta 1930, po mojem mišljenju pred takratnim župniščem. Torej je jasno, da so se nogometaši fotografirali na igrišču, ki so ga imeli na razpolago in na katerem so igrali tekme.

Sam sicer mislim, da so slike verjetno iz leta 1932 – 1933, ker so vse do druge polovice leta 1932 nogometaši imenovani kot dijaki Beltincev; šele v drugi polovici leta 1932 sem zasledil

Petra Šraja in Ferija Maučeca, sem zapisal, da je bila prva nogometna tekma v Beltincih 2. avgusta 1931 verjetno odigrana na igrišču v parku, kar pa ne drži. Omenjena tekma je bila odigrana na igrišču pri cerkvi, kot tudi druge odigrane tekme v letih 1931 – 1934, kar potrjujejo naslednje ugotovitve:

ime kluba S.K.B in to v:

NOVINAH, 11091932, ko je bila 28.8.1932 odigrana tekma v M. Soboti med juniorji

MURE in dijaškim S.K. Beltinci (rezultat 1:0).

NOVINAH, 30041933, ko je bila 23. aprila 1933 odigrana tekma v Beltincih med

S.K. Beltinci in SK »Panonija« M. Sobota (rezultat 4:1).

Sicer pa mi je tudi avtor izvirnih dokumentov, g. Peter Šraj, potrdil, da se spominja, da je nekje prebral, da je imelo igrišče pri cerkvi dva gola in so na njem bile odigrane nogometne tek-

me. Ko so nogometaši morali zapustiti ta teren, so na južni gol izobesili črno zastavo.

Zaključek:

Prvo igrišče pri cerkvi je imelo v začetku en gol, pozneje pa že dva in so se na njem igrale nogometne tekme, po mojih predvidevanjih, v letih 1931 do leta 1934, ko je tudi nekoliko zamrla aktivnost nogometašev iz večih razlogov: Nosilec nogometne aktivnosti v Beltincih, Elemir Szepesy, je prestopil k SK Panoniji M. Sobota (ustanovljen 11.6.1933, s sklepom Jugoslovanske nogometne zveze, z dne 24.7.1935 pa je izbrisan iz članstva zaradi poskusa lažiranja tekme s SK Gradjanskim iz Čakovca. 11.3.1934 je branil gol SK Panonije: SK MURA (0:2), potem pa je bil 9.9.1935 registriran za SK MURA.

Tudi dijaki so postali študenti in odšli študirat v oddaljene kraje, zato je bilo nemogoče ob nedeljah popoldne igrati tekme ter še isti dan priti v študentske centre, saj je vlak potreboval do Ljubljane tudi 10 ur.

Mogoče pa je prenehanju aktivnosti botrovala tudi izguba igrišča pri cerkvi, saj je očitno, da igrišče v parku ni bilo trajna rešitev, pa tudi igrišče na pašniku v Konjščeku je služilo za igranje le v prehodnem času in do zdaj na njem nisem zasledil večjih aktivnosti.

Gornje dopolnilo posredujem z namenom, da na osnovi do sedaj znanih dejstev spoznamo resnične začetke nogometa v Beltincih.

Jožef Tomec

Poročilo s teka

V okviru projekta Pomurje teče in hodi smo v Bratoncih letos že drugič zapored organizirali tek, ki se ga je kljub slabemu vremenu udeležilo več kot 70 tekačev. Najboljša tekača med vsemi sta bila ista kot lansko leto, Matej Fujs in Špela Fujs, izkazali pa so se tudi najmlajši, komaj 5 let stari tekači, ter najstarejši udeleženelec tekmovanja, 71-letni Franci Klemenčič. Proga je

bila 300 metrov daljša kot lani, vendar je kljub temu padel nov rekord, saj je zmagovalec Matej Fujs pritekel v cilj kar 2 minuti in 41 sekund hitreje kot v letu 2011.

Prireditev je organiziral Nogometni klub Bratonci s pomočjo KS Bratonci, DPM Beltinci in lokalnih sponzorjev. Potekala je v Športno - rekreacijskem centru Bratonci. Začela se je s poho-

Prireditev Pomurje teče in hodi je potekala tudi v Športno - rekreativnem centru Bratonci

dom ob 15. uri, nato pa so sledili teki za člane na progi, dolgi 9,9 km, in za članice s 6,6 km dolgo progo.

Ob koncu so seveda tudi najmlajši med tekači prišli na svoj račun, saj so se glede na starost podali na tek na 300m, 600m, 900m in 1200m.

REZULTATI:

Člani (absolutno):

1. Matej Fujs (32,21)
2. Danilo Magdič (32,22)
3. Jože Čeh (32,35)

Članice (absolutno):

1. Špela Fujs (27,16)
2. Katarina Sočič (27,44)
3. Jožica Šiftar (27,54)

Člani (do 19 let):

1. Mitja Šadl

Člani (od 20 do 29 let):

1. Matej Fujs
2. Goran Holsedl
3. Bojan Lebar

Člani (od 30 do 39 let):

1. Danilo Magdič
2. Dejan Preindl
3. Sašo Emeršič

Člani (od 40 do 49 let):

1. Jože Čeh
2. Matej Gider

3. Franc Kolarič

Člani (od 50 do 59 let):

1. Branko Lehner
2. Slavko Kumek
3. Marjan Jakopec

Člani (od 60 do 69 let):

1. Štefan Buzeti
2. Roman Klančar

Člani (70 let ali več):

1. Franci Klemenčič

Članice (do 29 let):

1. Špela Fujs
2. Katarina Sočič

Članice (od 30 do 39 let):

1. Evelina Miklavič

Članice (40 do 49 let):

1. Pavla Forjan
2. Sabina Ficko

Članice (50 do 59 let):

1. Jožica Šiftar
2. Anemary Puhan
3. Marijana Kozar

Dečki in deklice (baby - 300m):

- Gaj Kos (dečki)
- Pija Ukmar (deklice)

Dečki in deklice (od 6 do 7 let - 300m):

- Anže Žnidarko (dečki)
- Maja Cigan (deklice)

Dečki in deklice (od 8 do 9 let - 600m):

Dino Vinkovič (dečki)

Kaja Marton (deklice)

Dečki in deklice (od 10 do 11 let - 900m):

- Marko Miličević (dečki)
- Zala Janža (deklice)

Dečki in deklice (od 12 do 13 let - 1200m):

- Iztok Horvat (dečki)
- Maja Šadl (deklice)

Dečki in deklice (od 14 do 15 let - 1200m):

- Mihael Gobar (dečki)

Tomaž Perdigal, NK BRATONCI

Tudi letos smo tekli in zmagali v Pomurskem pokalu Zala, Maj in Klara Janža

Veter v laseh s športom proti odvisnostim tudi letos v beltinski občini

V soboto, 23. 6. 2012, se je odvijal prvi del športne prireditve pod imenom »Veter v laseh s športom proti odvisnostim«. V soboto, 23. 6. 2012, je potekal nogometni turnir v ŠRC Gančani, v nedeljo, 1. 7. 2012, pa smo v organizaciji HK Horbek Fčele izvedli še hokejski turnir.

Na prireditvi v ŠRC Gančani je sodelovalo več kot 200 tekmovalcev in gledalcev. V soboto so se tekmovalci pomerili v nogometu, in sicer na osnovnošolskem in medgeneracijskem turnirju. Na osnovnošolskem turnirju je sodelovalo 6 ekip. V selekciji U8 je zmagala ekipa NK Čarda Martjanci, v selekciji U6 pa NK Turnišče dečki.

Na medgeneracijskem tekmovanju je sodelovalo 6 ekip, zmagala pa je ekipa DREAM TEAM. Projekt je potekal v

organizaciji DPM Beltinci, pod pokroviteljstvom Občine Beltinci in ZTK Beltinci. Pri pripravi projekta so sodelovala 4 društva: DPM Beltinci, NK Gančani, HK Horbek Fčele in Steg1 Beltinci.

Dogajanje na prireditvi nam je popestrila Policija Murska Sobota, ki nam je predstavila, kako poteka delo policistov pri odkrivanju drog.

Najboljše ekipe:

Turnir nogomet, osnovna šola U6

1. mesto NK TURNIŠČE DEČKI
2. mesto NK TURNIŠČE DEKLICE

Turnir nogomet, osnovna šola U8

1. mesto NK ČARDA
2. mesto NK TURNIŠČE1
3. mesto NK TURNIŠČE 2
4. mesto NK GANČANI

Turnir nogomet – medgeneracijski

1. mesto DREAM TEAM
2. mesto ROYAL BELTINCI
3. mesto ZAFCI
4. mesto GANČANI 21

Tomaž Perdigal in Sandi Vöröš, DPM Beltinci

Tekmovalci so se pomerili v nogometu, in sicer v osnovnošolskem in medgeneracijskem turnirju

Uspešno izveden Nogometni turnir DPM Beltinci

Društvo prijateljev mladine Beltinci je tudi letos uspešno izvedlo nogometni turnir za vse generacije. Na turnirju je igralo pet medgeneracijsko mešanih ekip. Sistem tekmovanja je bil narejen tako, da so vse ekipe igrale z vsako. Po vseh odigranih tekmah je prvo mesto osvojila domača ekipa NK Bratonci, drugo mesto ekipa Dream Team in tretje mesto ekipa DPM Beltinci. Vse sodelujoče ekipe so na koncu prejele spominske pokale. Hvala vsem, ki ste pomagali pri izvedbi 5. Nogometnega turnirja DPM Beltinci, še posebej g. Štefanu Horvatu in NK Bratonci. Hvala tudi vsem sodelujočim, številnim gledalcem in še enkrat čestitke omenjenim zmagovalcem.

Tomaž Perdigal, DPM Beltinci

Vse sodelujoče ekipe so prejele spominske pokale

Horobek Fčele v razburljivem finalu osvojile končno drugo mesto v tretji avstrijski ligi

V soboto, 28.7.2012, so Horobek Fčele odigrale zaključni del končnice v Stegersbachu. Najprej so se v polfinalu pomerili z ekipo Pinkafeld Pirates in jo gladko premagali z rezultatom 13 : 1. V tem obračunu se je zelo izkazal Gregor Ferenčak, ki je do 21. minute vrata dobesedno zaklenil. V nadaljevanju jih je v finalu čakala ekipa EC Naughty Dogs Hartberg, ki je odlično odigrala polfinalno tekmo. Na tej tekmi je v vratih zaradi zdravstvenih težav Gregorja Ferenčaka odlično nadomestil Matej Balažic. Menjava v vratih pa je imela zelo močan vpliv na pomanjkanje igralca v obrambnih vrstah, kjer ima Balažic ključno vlogo. Tako je v prvih štirih minutah avstrijska ekipa povedla s tremi goli, vendar so Fčele kljub temu odločno nadaljevale obračun. Ob koncu prvega polčasa so znižale rezultat na 3 : 2. V drugem polčasu so se Fčele »dvignile« in povedle s 3 : 4. Sledila je zelo izenačena in razburljiva tekma. Ob koncu rednega dela tekme je bil rezultat izenačen na 7. Sledil je petminutni podaljšek, ki ga je boljše začela avstrijska ekipa. Na začetku je češki igralec Petr Watzke neustavljivo dvakrat zatresel mrežo Fčel. Tem je uspelo znižati rezultat, kar

pa ni bilo dovolj za končno zmago. Horobek Fčele so tako po borbeni tekmi izgubile z 11 : 8 in zasedle končno drugo mesto. Zadetke v finalnem obračunu so prispevali: Tadej Smolar (5), Jernej Činč (2) in Niko Matko (1).

Horobek Fčele se lahko pohvalijo tudi s tem, da imajo v svoji vrsti najboljšega strelca tretje avstrijske lige.

Z odlično igro na vseh tekmah si je ta laskavi pokal prislužil Jernej Činč. Sam vrh najboljših strelcev tega tekmovanja zasedata še David Matko in Tadej Smolar. Pohvala pa velja seveda še vsem preostalim igralcem in zvestim navijačem, ki so prav tako zaslužni za izjemen uspeh pomurske ekipe.

HOROBK Fčele

Horobek fčele ob osvojenem drugem mestu v tretji avstrijski ligi

Vonj po senu

Vonj po senu
in vroč poletni dan,
ki dogoreva - vrača me na sončne
senožeti.

Tam mi veter mrši lase,
koraki se zgublajo
med travo, zlato rjavo,
in vrane krožijo nad mano,
kot da me odvrčajo od sena.

Pričaram si glasbo vetra.
V napevu odmeva -
Spomin.

Janez Maroša

Roža ljubezni

Vrtnica je simbol ljubezni,
a trnje je simbol bolečine.

Ko ti nekdo pokloni vrtnico,
vedi, da te ljubi.

Vzemi jo in skrbno jo neguj,
da ti bo dolgo cvetela.

Kajti ko vrtnica oveni,
ostane samo trnje.

Marica Horvat

Misli ptice

Življenje se ujame
med štiri stene in en dan.

Pogovarjaš se s seboj
in imaš vedno prav.

Takrat mislim
zrastejo krila,
da odletijo v svet in čas.

Vračajo se
ene z radostno pesmijo,
druge zlomljenih kril.

Vselej se vračajo
v dobrotno samoto,
da si odpočijejo in se umirijo.

Janez Maroša

Skrivnostno stopnišče v Kapeli Loretto že več kot 130 let privlači številne ljudi

(vir: <http://www.lorettochapel.com>)

Santa Fe New Mexico v Združenih
državah Amerike.

Kaj dela kapelo Loretto drugačno
od drugih? Čudo, ki je v njej: leseno
stopnišče!

Kapela je bila zgrajena konec 19.
stoletja. Ko je bila gotova, so nune opa-
zile, da manjka stopnišče do galerije.
Legenda pravi, da so devet dni molile
k sv. Josipu, ki bi naj bil zavetnik mi-
zarjev. Deveti dan je na njihova vrata
potrkal tujec, ki je rekel, da je mizar
in jim obljubil, da jim bo naredil sto-
pnišče do galerije. Držal je obljubo in
čisto sam naredil stopnišče, ki je pravi
čudež. Nihče ne more razumeti, kako
lahko stopnišče sploh stoji in to brez
enega samega podpornega stebra. Pri
gradnji stopnišča ni uporabil niti enega
žeblja, prav tako ne lepila. Po opravlje-
nem delu je skrivnostno izginil, ne da
bi zahteval plačilo.

V Santa Fe se je pojavila legenda, ki
pravi, da je bil mizar sam sv. Josip, sve-

tnik, h kateremu so molile nune, poslan
od samega Jezusa. Od takrat stopnišče
velja za čudežno in ljudje ga množično
obiskujejo. Trije čudeži so prisotni v tej
kapeli: prvi je, da nihče ne ve, kdo je bil
človek, ki je čisto sam zgradil stopnišče.
Drugi čudež je, kako lahko stopnišče
stoji brez enega samega podpornega
stebra. Tretji čudež je les, iz katerega
je zgrajeno stopnišče. Takšnega lesa

namreč ni mogoče najti nikjer v bližini
kapele. Še ena podrobnost, ki le še po-
večuje verovanje v čudežnost - stopni-
šče ima 33 stopnic - Jezusova leta!

Verjemimo tudi mi. Čudeži se na-
mreč dogajajo povsod okrog nas, samo
odpreti moramo svoja srca in zaznali
jih bomo. Vse dobro Vam želim,

Lilijana Žižek

Stopnišče privablja nešteto obiskovalcev

Lov na divjega prašiča

bilo je drugo leto po drugi svetovni vojni, v času, ko smo v jugoslovanski himni še peli »Z ruskih step veliki Stalin kliče zmagovito, z naših se gora odziva mu tovariš Tito...«, ko smo šli iz šole, pa smo pozdravljali »Za domovino s Titom – naprej!«

Tako kakor med vojno, je bila tudi prva leta po njej velika revščina, zato smo mnoge stvari, ki jih nismo mogli kupiti, izdelovali kar sami, kot npr. bučno olje, 'žajfo' oz. milo, metle...

Ker se nam je pod težo starosti hlev podiral, za nakup opeke, s katero bi zgradili novega, pa ni bilo denarja, smo tudi opeko izdelali sami. Na njivi smo nakopali glino, jo dali v kalupe, da je dobila pravokotno obliko, nato pa jo na soncu posušili. Ko je bila suha, smo jo zložili v kopo (cca 6 x 5 x 3 m) in jo žgali. Na spodnji strani kope so bili trije ali štirje tuneli, v katerih je bilo treba kuriti z dolgini hlodi drv dva do tri dni in noči. To delo je opravljal moj oče, ki je ves ta čas ostal pri tej peči, jaz pa sem mu nosil hrano in mu priložnostno pomagal.

Bil je lep poznojesenski dan. Poljski pridelki so bili v glavnem že pospravljeni in njive so bile skoraj prazne. Le neka ženska in njena dvanajstletna hčerka sta na nekaj sto metrov oddaljeni njivi pobirali ostanke repe. Oče mi je naročil, naj grem z motiko na konec naše njive počistiti in popraviti mednjivsko pot, ki jo je med oranjem nekoliko poškodoval. Ko sem to delal, sem nenadoma zagledal divjega prašiča, ki je tekel proti meni. Samodejno sem se z motiko pripravil za obrambo. Tedaj pa se je prašič obrnil, nato pa tekel v smeri, kjer sta bili ženski. Hitro sem stekel po kolo in prašiču sledil po vozni poti. Opazil sem, da je bil ranjen, zato se je divje zaletaval. Nevarno je tekel proti deklici, ki se je nekoliko oddaljila od svoje mame. Ko je zagledala prašiča, je začela teči proti materi in klicala na pomoč. V trenutku, ko jo je prašič skoraj že dohitel, pa se je na srečo spotaknila in padla... Tako je prašič s čekani oplazil

le njen plašč, nato pa je zopet divje tekel proti meni. Kot ščit sem pred seboj rinil kolo in mu šel naproti. Vendar je prašič zopet spremenil smer in tekel proti gaju med Ižakovci in Beltinci. Nekaj časa sem mu s kolesom še sledil, nato pa sem se ustavil dvajset metrov pred grmovjem, kamor se je zatekel. Kmalu zatem se je s kolesom mimo pripeljal možakar, ki je bil namenjen v Beltince. Povedal sem mu, za kaj gre, on pa mi je obljubil, da bo v Beltincih obvestil lovca. Naročil mi je še, naj počakam na lovca in ta čas stražim prašiča.

Eno uro zatem se je lovec pripeljal z avtom, s seboj pa je imel dve lovski puški. Vprašal me je, če sem imel že kdaj puško v roki. Tista obvojna leta gotovo ni bilo v Prekmurju fanta mojih let (14), ki ne bi poznal raznega orožja. Za to je bilo dovolj priložnosti, posebno prve mesece leta 1945 pa do kapitulacije Nemčije (8. maja 1945), ko so razni dezertjerji iz madžarske vojske kjerkoli odmetavali orožje. Nato pa so čakali prihod Rdeče armade, ki je prek Madžarske prodirala proti Muri, kjer je bila potem en mesec frontna linija. Nekateri dezertjerji so orožje izročili tudi domačim »skrivačem«, s katerimi so nato organizirali partizanstvo. Eno vojaško puško sem našel tudi jaz in jo toliko časa skrival na seniku, dokler je ni oče našel in jo odnesel na postajo milice. Žal je bilo zaradi nezadostnega poznavanja orožja veliko nesreč. Eden od mojih prijateljev je bil ob eno oko in vse prste na desni roki. Moj sedemnajstletni bratranec pa je celo izgubil življenje, ko je zadel ob mino, ki je bila skrita ob Muri.

Divji prašič pa še čaka... Lovcu sem rekel, da sem v rokah že imel vojaško puško, lovske pa še ne. Pokazal je na grm, v katerem je z daljnogledom opazil prašiča, mi nastavil puško ob ramo in rekel: »Ti potegni prvi, jaz bom pa takoj zatem.« Pomeril sem in bum... Šibre so prašiča kar vrgle iz grma, vendar ne daleč, kajti lovčev strel ga je podrl za vedno. Približala sva se mu in lovec je strokovno ugotovil, da je približno 90

kg težak merjasec, ki je imel več ran. Dodal je še, da je najbrž 'ostanek' lova, ki so ga dva dneva prej na tem območju priredili najvišji državni in partijski funkcionarji... V tistem času je bilo v Prekmurju veliko več divjačine, kot pa dandanes. Posebno veliko je bilo divjih prašičev, zajcev, fazanov in jerebic, zato so velikaši radi prihajali sem na lov. Že nekaj dni prej je bilo po Prekmurju precej pripadnikov državne varnosti (vojaki, miličniki...). Gibanje prebivalstva je bila zelo omejenao. Tudi moj oče je žganje opeke moral za nekaj dni preložiti. Šušljalo se je, da je med lovci tudi maršal Tito, vendar si tega nihče ni upal trditi javno.

Zaradi 'oskrunjenja' Titovega imena pa bi moral moj brat Lujzek (takrat star 17 let) skoraj iti v zapor. Moj oče je navadno vsako leto zredil enega bika, ki ga je potem prodal, da smo imeli denar za obleko in druge potrebščine. Tudi to leto smo imeli v hlevu velikega bika.

Pred vojno je bil moj oče nekakšen delegat v murskosoboškem 'parlamentu' (okrajni svet), kjer so imeli navado, da so pred vsako sejo zmolili en očenaš, da bi jih sveti duh navdihnil za čim pametnejše odločitve. Tudi takoj po osvoboditvi so ga povabili na prvo sejo, ki so jo organizirali komunisti. Tradicionalni 'očenaš' je tokrat bil seveda izpuščen. Ko se je oče s te seje vrnil domov na Melince, je razočaran rekel: »Tito niso zame, ker ne znajo moliti. S tem se je njegova »politična kariera« končala.

Kot velik katoličan moj oče ni maral brezbožnega komunizma, na čelu katerega je bil Tito. Nekoč je v jezi svojega bika imenoval Tito. To besedo pa je Lujzek pobral...

V tistem času so komunistični agitatorji radi organizirali povorke dijakov, ki so po vaseh skandirali gesla za utrjevanje 'nove socialistične' oblasti. Med drugim so vzklikali tudi: »Tito – Stalin, Tito – Stalin...« Ko je takšen sprevod odšel mimo naše hiše, pa je Lujzek pričel vpiti: »Tito v štali, Tito v štali...« Na

srečo je to njegovo vzklikanje slišal le sosedov sin, sicer zmerni aktivist, ki je malo pred tem prišel z „duhovnih vaj“ (partijski tečaj) in nas prišel »poučit«, da je nova oblast ljudska in pravična, zato se moramo do nje vesti spoštljivo. Lujzeka pa je opozoril, da zaradi neprimerne uporabe Titovega imena lahko gre v zapor.

Že naslednje leto (1948) pa so 'uradni manifestanti' vzklikali samo še: »Tito heroj, Tito heroj...!« Postal je »heroj«, ker ni upal iti na sestanek Informbiroja v Bukarešto, kjer bi ga - zaradi njegovega velikega prestiža na Balkanu - na ukaz vsemogočnega in ljubosumnega Stalina gotovo likvidirali. S tem, da je reševal svojo kožo, pa je iz Stalinovih krempljev rešil tudi vso Jugoslavijo. Moj oče, ki se je na račun take ideološke spremembe nekoč posmehljivo izrazil, je moral zaradi tega en mesec na „prisilne počitnice...“ Dva tedna je

bil (takrat star 62 let) v zaporu, kjer je moral vsak dan jesti kislo zelje. Po dveh tednih pa je dobil tako drisko, da so ga morali odpeljati v bolnišnico, kjer je ostal naslednja dva tedna. Tu so ga dobro pozdravili, nato pa ga, na posredovanje vplivnega znanca, izpustili na svobodo. Ko se je vrnil domov, je bil kar zadovoljen, saj je bilo doma vse delo v redu opravljeno, čeprav je bil on štiri tedne odsoten.

To so bili časi, ko je bilo mogoče vse: Kaplar je postal poveljnik najmočnejše armade na svetu. Bivši semenišnik je postal voditelj brezbožne Komunistične partije. Ključavničar je postal dosmrtni predsednik države. Komaj pisмени aktivisti Komunistične partije so postali direktorji podjetij, inženirji in drugi strokovnjaki (ki so med okupacijo ostali v službi, namesto da bi se pridružili Osvobodilni fronti) pa so morali bežati v tujino, da so si rešili življenje. Imel

sem znanca, ki mi je pripovedoval, kako ginjeno je jokal (kot nemški vojak), ko je izvedel za Hitlerjevo smrt. Dvanajst let zatem pa je z „rdečo knjižico“ postal direktor tovarne.

Na srečo pa vse tudi ni bilo negativno, zato je življenje teklo naprej. Veliki Albert Einstein bi rekel, da je bilo vse relativno.

Merjasec, ki sem ga preganjal, je naslednji večer končal v Sapačevem velikem loncu (Sapač je imel nekdanj hotel in restavracijo v Beltincih) kot golaž, ki je služil za veliko pojedino, katere se je udeležila tovarišija prekmurskih aktivistov. Do mene, ki sem bil »sokrivec« tega golaža, pa ni prispel niti vonj po njem.

*Nancy, novembra 2008
Franc - Branko Maršič*

Avtohiša Rajbar d.o.o.
Mikloša Kuzmiča 19,
9000 Murska Sobota
02 530 11 32
www.avtohisra-rajbar.si

I

NISSAN MICRA & NOTE

ŽE ZA 7.990€

ŽE ZA 9.990€

Kombinirana poraba goriva: 5,0—6,8 l/100 km. Emisije CO₂: 115—159 g/km.

Oglaševani ceni veljata za modela Nissan Micra 1,2 Basic, cena po ceniku 8.990 EUR, z upoštevanim popustom 1.000 EUR in DDV in Nissan Note 1,4 16v Visia, cena po ceniku 11.650 EUR, z upoštevanim popustom 1.660 EUR in DDV. Komercialna ponudba za model Note velja samo za vozila iz zaloge. Slika je simbolična. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana.

Zmagovalci

Slika je kot posnetek iz Himalaje ali vsaj iz zimskih Alp. Toda ne, to je čisto blizu, rekli bi na doseg roke. Še ugibate? Vrh Pohorja, da da, to je ob zgornji postaji pohorske vzpenjače, od koder imaš občutek, da bi lahko kamen vrgel na prve hiše Maribora. In kdo so zadovoljnejši v ledenem oklepu? Zala, Janez in Maj ob zaključku 13. pohoda v sklopu 5. Zimskega pokala peš na Pohorje l. 2011/2012. Za njimi je dvanajst (od trinajstih) vzponov. Nedeljo za nedeljo dopoldan, v mrazu, blatu, snegu in tudi lepem vremenu so premagovali pohorsko strmino in na vrhu kljub utrujenosti žareli od zmagovalstva.

Pohod, tek ali tekmovalstvo se začne že v nedeljo zgodaj zjutraj, še v topli postelji. To je morda najtežji in odločilni del pohoda. Telo obdaja prijetna vabljiva toplota, skozi odrto okno v nos reže hladen zimski zrak, misli pa so že nekje na pohorski strmini. Trenutek odločitve in že sem pod hladno prho. Energijsko močan zajtrk, dobre pol ure vožnje (v snežnih razmerah malo več) in že smo na parkirišču spodnje postaje pohorske vzpenjače. Tu se še enkrat križajo interesi duha in telesa, saj moramo izstopiti iz prijetno toplega avta v ledeni podpohorski zrak. Kamorkoli pogledaš, kar mrgoli tekmovalcev, ki se na vse mogoče načine ogrevajo in pripravljajo svojo opremo za vzpon. Pou-darek je na obutvi. Pozoren opazovalec lahko vidi od gojzaric iz petdesetih let, najnovejših pohodnih čevljev, navadnih copat, tu in tam opremljenih s posebnimi verigami proti drsenju, do čisto navadnih atletskih šprinteric.

Bližnji gozdiček pa je živ dokaz, da se na hladnem stvari krčijo. Po izstopu iz toplega avta se pritisk v mehurju poveča, v gozdičku pa je prav težko najti vsaj malce skrit intimni kotiček. Lažje je moškimi, vendar tudi ženske niso nič sramežljive. Smo pa moški v kočljivih prizorih uvidevni in pogledamo v stran.

Na startnem prostoru se zbira pisana družba tekmovalcev. Mladi, stari, ženske, moški, suhi, manj suhi, sploh ne suhi, veliki, mali, zgovorni, molčeči... „Še minuta do starta!“ Prostor, ki je od pogovorov šumel kot v panju, one-

mi. Dolga mučna tišina. „Deset, devet, osem, sedem, šest, pet, štiri,...“ Množica se vsuje kot plaz. Kot živopisana perzijska preproga najprej vzvalovi in se kot klin zapiči v gozdiček po startu in v njem počasi izginja. Za dobrih petnajst minut pa se na čistini sredi vzpona že vije dolga živobarvna kača. Nekateri tečejo, drugi hodijo, tretji še čakajo, počivajo,...vendar vsi z istim ciljem, čim prej priti na vrh.

Pot nas najprej vodi po gozdni cesti, na debelo posuti z odpadlim listjem. Po kakšnih desetih minutah po gorski stezi prečkamo bukov gozdiček in se vrnemo na gozdno cesto, ki se nenadoma konča pod smučarsko strmino. Potem pa samo še navzgor in še navzgor. Strmino si lajšamo z vijuganjem, najmočnejši gredo kar naravnost. Pred zadnjim vzponom, ko se v lepem vremenu že vidi zgornja postaja vzpenjače, se strmina malo položi, da lahko nekoliko predahnemo. Potem pa ciljna strmina. Skoraj navpično, dobesedno grizemo kolena, gremo po štirih, zmanjkuje zraka, počivamo, sopemo, noge pečejo, še malo, še malo! Obrazi okrog mene ostajajo več ali manj isti. Z večino se srečamo na startu. Nato nekateri oddrvijo naprej, drugi ostanejo zadaj, nekateri med njimi pa me spremljajo celoten vzpon. Včasih malo pred mano, potem zopet malo za mano, zadihani, blede,

zaripli v obraz, molčeči, zgovorni, ...vsi z istim ciljem, čim prej na vrh.

Pred vsakim vzponom nekako lahko slutiš, kaj te čaka med vzponom in na vrhu. Iz ledene megle pri -4°C , ivju na drevju se dvigneš v toplem sončen dan z neverjetnih 12°C . Drugič nekje na sredini vzpona iz šumečega listja postopno zagaziš v polmetrski sneg in se na vrhu po ledenih ploščah dobesedno po štirih priplaziš v cilj. Tretjič se iz tople doline prebijaš proti vrhu, iz katerega se nenadoma pripodi leden oblak megle, ki tvoje potne kaplje v trenutku spremeni v ledene sveče in ne vidiš niti nekaj metrov pred sabo.

Zmagovalec je bilo na 5. ZPPP 2011/2012 preko petsto, povprečno na nedeljo preko dvesto. V dolino se lahko vrnemo peš, z gondolo ali nas nekdo z avtom počaka na vrhu.

In ko zmagaš enkrat, te potegne, zaželiš si novih zmag in že komaj čakaš naslednjo nedeljo. Potem pa še nekaj, kjer se pokaže naša človeška nečimrnost: ves potek vzpona poslikajo in naslednji dan vse slike objavijo na spletni strani ZPPP. Vsi komaj čakamo, da se vidimo, kako smo zmagovali.

Tudi letos bomo zmagovali. Vabljeni!

Več informacij na spletni strani: Zimski pokal peš na Pohorje.

Janez Koren

Rahlo sneži, 20 cm suhega snega, temperatura -14°C

Pravljica o volku mehkega srca

(vir: internet)

Nekoč, predavnimi davnimi časi, za devetimi gorami, za devetimi vodami, za devetimi rekami, za devetimi vodnjaki in devetimi gozdovi, je živela v velikem gradu majcena princeska. Cele dneve se je dolgočasila v velikem gradu, najpogosteje pa je sedela ob oknu in žalostno zrla v velik črn gozd ob gradu. Bila je huda huda zima. Zapadlo je snega, kot še nobeno leto poprej in veter je neusmiljeno zavijal mimo grajskih vogalov, mraz pa je lomil veje velikih dreves. In prav nekega zimskega dne, ko je zunaj neusmiljeno snežilo, je pod grad prišel premražen volk in zaklical proti oknu, na katerem je slonela princeska: "Dobra princeska, odpri vrata, da se pridem malo pogret. Zunaj zmrzuje in umrl bom, če kmalu ne pridem na toplo."

Princeska je bila dobrega srca, zato se je spustila po stopnicah in premraženega ter sestradanega volka spustila v grad.

Dala mu je toplo posteljo in mu prinesla obilico hrane in vina... Toda ni vedela, da ta volk ni čisto navaden volk... Bil je namreč volk mehkega srca.

In ko se je volk najedel in naspal, se je ustrašila: "Jojmene, volka sem spustila v grad, zdaj pa me bo pokončal. Oče mi je vedno pravil, naj se pazim volkov."

"Nič se ne boj," ji je odgovoril volk. "Jaz namreč nisem čisto navaden volk in nič hudega ti ne bom naredil. Toda nikomur tega ne povej, drugi volkovi bi me namreč raztrgali, če bi izvedeli, da sem te pustil pri življenju."

Princeska je obljubila, da ne bo tega nikomur povedala in ker se je vreme medtem že močno izboljšalo, se je volk odločil, da se vrne k svojemu krdelu...

Princeska je spet cele dneve osamljeno posedala ob oknu in pletla. Tako osamljena je bila in ta volk ji nikakor ni šel iz glave...

Odločila se je, da ga bo poiskala in ko se je sneg stopil in je v zraku zadišalo po pomladi, se je odpravila sama v gozd. Sprehajala se je med drevesi, nabirala teloh in si veselo popevala... Toda goz-

dne živali so se zbudile in bile so zelo zelo lačne...

In kar naenkrat se je pred njo pojavil medved. "Ohoho, takale princeska bo kot nalašč za mojo malico po zimskem spancu," je zabrundal.

"Prosim, ne stori mi žalega," je zaječala princeska in hotela zbežati, toda noge so ji od strahu kar odrevele.

Medved je že stegnil šapo po njej, ko ga je presenetil močan glas: "Ne stori ji žalega!"

Ob njenih nogah se je pojavil njen volk, takoj ga je prepoznala, saj je bil vsaj dvakrat večji od navadnega volka.

"Zakaj bi te sploh poslušal?" je odvrnil medved. "Ker si jo bom jaz razdelil z mojo družino!" je grozeče rekel volk.

Medved se je jezno obrnil. Vedel je, da se ne more sam kosati s celo volčjo družino. In kjer je bil poglavar, tam so bili navadno tudi ostali.

Volk je princesko spremil nazaj do gradu in počakal, vse dokler ni odklenila velikih vrat.

"Ne vračaj se, gozd ni varno mesto za princesko," ji je še zabičal in že je stekel nazaj v gozd, še preden bi ga lahko kakoli vprašala.

Prišlo je poletje... Sonce je pripekalo cele dneve od jutra do večera in princeska se je nekega dne odločila, da se gre okopat v ribnik ob gozdu, da se vsaj malo ohladi... Odložila je oblačila in veselo zaplavala, ko je na bregu ribnika zagledala dva volkova, ki sta jo nepremično opazovala.

Toda nobeden od njiju ni bil njen volk.

"Pridi bliže, se bomo skupaj igrali," ji je zaklical eden, drugi pa se je privošljivo zasmel.

Vedela je, da ne bo mogla večno ostati v vodi, a kar naenkrat se je kot duh ob njiju pojavil volk, ki je bil vsaj dvakrat večji od preostalih dveh.

"Pustita jo na miru, mislim, da bo ravno pravšen zalogaj za moje kosilo!" je zarenčal in oba sta se poklapano vrnila v gozd.

Volk je počakal, da je prišla iz vode, se oblekla, nato pa jo je spet spremil do gradu. "Ne vračaj se, princeska!" ji je rekel. "Gozd ni varen."

In kaj je ostalo drugega ubogi princeški, kot da je spet cele dneve sedela v gradu in mislila na dobrega volka, ki ji je že dvakrat rešil življenje.

Prišla je jesen in lepa princeska si je zaželela kostanja, da ji pogreje mrzle roke in skrajša čedalje bolj mrzel večer... Toplo se je oblekla in spet šla v gozd. Veselo si je popevala in nabirala kostanj, ko se je pred njo pojavil njen volk in ji stekel v objem...

"Same probleme mi boš nakopala. Če medvedje in volkovi izvedo, da si še živa, ne bom dočakal jutra," ji je nežno rekel.

"Toda volk, jaz sem te morala še enkrat videti pred zimo. Prosim, pojdi z menoj in živi z mano, tako sama sem v tako velikem gradu," mu je odvrnila.

"Ne morem. V resnici sem začaran princ in usojeno mi je živeti s krvoločnimi zverinami do konca svojih dni. Če zapustim gozd, bom v par dneh poginil v hudih mukah," ji je volk končno izdal skrivnost.

"Toda ali res ne obstaja način, da te rešim prekletstva?" ga je vprašala. "Vse bom naredila, čisto vse!"

"Tega ne boš zmogla. Le kdo na tem svetu bi sploh lahko ljubil samotnega volka, ki ne zmore raztrgati nobenega živega bitja, ampak raje umre od lakote, saj v resnici ni volk? Le kdo bi si upal pogledati v njegovo srce in v njem videti čudovitega princa, ki ga je iz same zlobe in škodoželjnosti do konca njegovih dni preklela zlobna čarovnica? Če bi nekdo res iz vsega srca ljubil volka, bi se tudi prekletstvo izničilo..."

Princeska tega niti v sanjah ni pričakovala in vedela je, da ima prav. Le kako bi lahko z vsem srcem ljubila volka, ko pa bi se ves čas bala, da jo bo nekoč napadel in raztrgal? Volk jo je spet spremil do gradu in ji še enkrat zabičal, naj se ne vrača v gozd...

Nato je spet odšel, princeska pa je neutolažljivo jokala še celo jesen, dokler ni zapadlo kar dvakrat več snega kot lansko zimo.

Cele dneve je čakala, da se pod njenim oknom pojavi njen volk in jo prosi, če ga vzame v grad. Toda njega ni bilo od nikoder.

V daljavi je poslušala lačno zavijanje volkov in od samih skrbi, da se njenemu dobremu volku ni kaj zgodilo, ni mogla več zatisniti očesa... Neke samotne noči pa ni več zdržala. Toplo se je oblekla in zavila skozi snežni vihar v gozd. Klicala je volka in ga rotila, naj pride k njej, toda njega ni bilo od nikoder. V nekem trenutku jo je obstopilo celo krdelo lačnih volkov, toda njenega volka ni bilo med njimi...

"Volk, prosim, pomagaj mi, raztrgali me

bodo!" je preplašeno zaklicala. Toda volka ni bilo...

"On ti ne more več pomagati, izvedeli smo, kako je sramotil našo vrsto, zato smo ga pogrizli in ga krvavečega pustili ležati v snegu, kjer bo dočakal bridko smrt," ji je odgovoril volk, kateremu so se oči rdeče bleščale.

"Toda jaz ga ljubim. Iz vsega srca. In če ga pustite umreti, iz njega ne bo nikoli več nastal človek... Prosim, pustite me živeti!" jih je rotila princeska

Volkovi so se hudobno zakrohotali, tedaj pa se je zaslišal šibak, a odločen glas: "Dokler sem jaz živ, ji nihče ne bo

naredil žalega!"

Med drevesi je stal visokorasel princ z dolgim mečem v rokah. Bil je okrvavljen in pogrizen, a ponosno je z mečem zapretil ostalim volkovom.

Vsi so se ustrašili bridkega rezila, princeska pa je stekla princu v objem in ga ljubeče poljubila.

Odšla sta v grad, se čez 71 dni poročila in tam, tik ob gozdu, še dandanes živita srečno in zadovoljno, saj oba vesta, da ljubezen premaga vse ovire in tudi kruto volkovo srce.

Za vas izbrala, Lilijana Žižek

Spoštovani občani in občanke!

V Občini Beltinci med protokolarne dogodke in svečanosti štejemo tudi sprejeme doktorjev in magistrov znanosti iz naše občine. Letos bi tudi še želeli izvesti tako slovesnost, vendar pa s podatki o tem, kdo je postal iz Občine Beltinci v tem ali prejšnjem letu doktor znanosti ali magister znanosti na žalost ne razpolagamo, na univerzah pa so s podatki zelo skopi oz. nam jih niso posredovali (varstvo osebnih podatkov).

S tem kratkim obvestilom Vas torej osebno naprošamo, da nas, v kolikor še niste bili na sprejemu pri županu in ste dosegli ta častitljiv naziv, kontaktirate ali po telefonu, ali po mailu, še lepše pa bo, če se osebno oglasite pri nas (v tajništvu v prvem nadstropju). Vašega odziva bi bili neizmerno veseli kot tudi srečanja z Vami. Podatke nam prosimo sporočite čim prej, oz. najkasneje do 12. 11. 2012, da bomo lahko pripravili vse potrebno.

Lilijana Žižek

Katedra za družinsko medicino Medicinske fakultete v Ljubljani že več let izvaja projekt SPOROČILO V STEKLENICI, katerega namen je zmanjševanje škode zaradi pitja alkohola.

Obiščite spletno stran projekta:

www.NALIJEM.SI, kjer lahko pridobite precej informacij, hkrati pa lahko izpolnite anonimni vprašalnik vam omogoča, da samo v 5 minutah sami ocenite svoje pitje alkohola.

Na koncu dobite povratno sporočilo.

Torej: obiščite spletno stran www.nalijem.si in izpolnite anonimni vprašalnik.

Do **320 €**
takojšnjega nakazila
na Petrol klub kartico.

Več informacij na
www.petrol.si/energija-za-dom

BREZPLAČNA ŠTEVILKA

080 2266

Dodatno
znižana
cena

zemeljskega plina
do konca kurilne
sezone.

Paketi UGODNOSTI

Za obstoječe in nove gospodinjске
odjemalce zemeljskega plina

Akcija velja do 31. 12. 2012 oz.
za prvih 4.000 odjemalcev.

PETROL

Energija za življenje